

- دعای صیام (روزه)..... ۲۷
- دعای نوروز..... ۳۰
- دعای شفا..... ۳۲
- لوح احتراق..... ۳۹
- لوح احمد..... ۴۷
- منتخبی از مناجات های حضرت بهاءالله..... ۵۱
- وصیت نامه حضرت بهاءالله..... ۶۲
- زیارتنامه حضرت بهاءالله..... ۷۰
- منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء..... ۷۴

آیات الهی و مناجات ها

مجموعه منتخباتی
از آیات الهی و مناجات ها و آثار
حضرت بهاءالله ، حضرت اعلی ،
حضرت عبدالبهاء

منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ

هل من مفرّج غير الله قل سبحان الله هو الله كلّ
عباد له وكلّ بامرہ قائمون ...

يا الهي وربّي ومولاي استغفرک من كلّ لذّةٍ بغير
حبّک ومن كلّ راحةٍ بغير قربک ومن كلّ سرورٍ
بغير رضاک ومن كلّ بقاءٍ بغير انسک ...

فيا الهي بعزّتک لا تبتليني في مواضع الامتحان
وسدّدني بالهامک في مواقع الاغفال انّک انت
الله الّذي قد کنت قدیراً علی ما تشاء لا رادّ
لمشيّتک ولا مردّ لارادتك ...

فهرست

- منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ ۲
- منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله ۶
- نماز (صلاة) ۶
- نماز کبیر ۷
- وضو ۱۷
- نماز وسطی ۱۸
- نماز صغیر ۲۰
- دعا برای تلاوت در هر صبح و شب ۲۱
- دعای صبح ۲۲
- دعای خواب ۲۳
- دعای خروج از شهر ۲۴
- دعای شکر ۲۵

يا الهي وسَيدي ومولاي انقطعت عن ذوي
القربى واستغنيت بك عن اهل الدّنيا متعرّضا
لمعروفك اعطني من معروفك ما تعينني به عمّن
سواك وزدني من فضلك الواسع اّتك ذو الفضل
العظيم ...

هب لي يا الهي كمال حبّك ورضاك واجذب
قلوبنا بانجذاب نورك يا برهان يا سبحان وانزل
عليّ نفحاتك في آناء اللّيل واطراف النّهار
بجودك يا مّنان .

استغفرك اللهمّ من كلّ ذكّرٍ بغير ذكرك ومن كلّ
ثناءٍ بغير ثنائك ومن كلّ لذةٍ بغير لذةٍ قريك ومن
كلّ راحةٍ بغير راحة انسك ومن كلّ سرورٍ بغير

سرور محبتك ورضاك ومن كلّ ما نسب اليّ بما
نسب اليك يا ربّ الارباب ومقدّر الاسباب
ومفتّح الابواب ...

سبحانك ربّ يا محبوبي ثبتني على امرك ثمّ
اجعني من الذين ما نقضوا ميثاقك وما اتبعوا
اصنام ظنونهم ثمّ اجعل لي مقعد صدق عندك
وهبني من لدنك رحمة الحقني بعبادك الذين لا
خوف عليهم ولا هم يحزنون اي ربّ لا تدعني
بنفسي ولا تجعلني محروماً عن عرفان مظهر
نفسك ولا تكتبني من الذينهم غفلوا عن لقاءك
واجعني يا الهي من الذينهم الى جمالك
ينظرون ومنه يستلذون بحيث لم يبدلوا آناً منه
بملكوت ملك السموات والارض وبكلّ ما كان

بياموزند و بخشش یزدانی آشکار کنند پس ای
پروردگار مهربان تو پشت و پناه باش و نیروی بازو
بخش تا به آرزوی خویش رسند و از کم و بیش
درگذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا
نمایند.

ع ع

وما يكون اي ربّ فارحميني في تلك الايام التي
اخذت الغفلة كلّ سگان ارضك ثمّ ارزقني يا
الهي خير ما عندك واثك انت المقتدر.

منقطع شو از ما سوى الله و مستغنی شو بخدا از
ما دون او و این آیه را تلاوت کن: قَلَّ اللهُ يَكْفِي
كُلَّ شَيْءٍ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي عَنْ اللَّهِ رَبُّكَ
مِنْ شَيْءٍ لَا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا
بَيْنَهُمَا إِنَّهُ كَانَ عَلَامًا كَافِيًا قَدِيرًا وَكَفَايَتِ اللَّهِ رَا
مُوهُومِ تَصَوَّرِ نَمُوْدَه كَهْ أَنْ اِيْمَانِ تُو اَسْتِ دَر هِر
ظَهْوَرِي بِمَظْهَرِ أَنْ ظَهْوَرِ وَأَنْ اِيْمَانِ تُو رَا كَفَايَتِ
مِيْكَنْدِ اَز كَلِّ مَا عَلِي الْأَرْضِ وَكَلِّ مَا عَلِي
الْأَرْضِ.

آب باریک تا آنکه دریای بخششت به جوش
آمد و آفتاب دهش دردمید و بهار تازه رسید و
باد جانپور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن
مهرپرور تابید کشور بجنبید و خاکدان گلستان شد
و خاک سیاه رشک بوستان گشت جهان جهانی
تازه شد و آوازه بلند گشت دشت و کهسار سبز و
خرم شد و مرغان چمن به ترانه و آهنگ همدم
شدند هنگام شادمانی است پیغام آسمانی است
بنگاه جاودانی است بیدار شو بیدار شو ای
پروردگار بزرگوار حال انجمنی فراهم شده و
گروهی همدستان گشته که به جان بکوشند تا از
آن باران بخششت بهره به یاران دهند و کودکان
خود را به نیروی پرورش در آغوش هوش
پرورده رشک دانشمندان نمایند آئین آسمانی

نماز (صلوة)

آیات منزله در سنین قبل که مخصوص صلوة نازل شده بفرست و بنویس لعمر الله نفحاتش عاشقین را جذب نماید و ساکنین را باهتر از آرد و منصفین را حیات بخشد و لکن * (اول) * هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد * (و ثانی) * در بامداد و حین زوال و اصیل * (و ثالث) * از زوال بزوال انتهی.

پاک یزدانا

خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شور انگیز و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره خورشیدت نور افشان و در باخترش ماه تابان نمایان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش پر گل و گیاه جان پرور و کهسارش پر از میوه تازه و تر و چمن زارش رشک باغ بهشت هوشش پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پر خروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش باد بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار چشمه شیرینش شور گشت و بزرگان نازینش آواره و در بدر هر کشور دور پرتوش تاریک شد و رودش

نماز كبير

(صلاة كبير تلاوت آن يك بار در شب و روز كافي است)

هُوَ الْمُنَزَّلُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

لِلْمُصَلِّي أَنْ يُقَوْمَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ كَمَنْ يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثُمَّ يَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ جَمَالِكَ وَنُورًا يَدُلُّنِي إِلَى بَحْرِ وَصَالِكَ.

التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكُوتِ عَظَمَتِكَ وَحَقَّقْنِي بِالْفَنَاءِ فِي فَنَاءِ بَابِ الْوَهْيَتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى الْمُوَاطَّأَةِ عَلَى الْإِنْعِدَامِ فِي رَحْبَةِ رُبُوبِيَّتِكَ أَيَّ رَبِّ أَسْقِنِي كَأْسَ الْفَنَاءِ وَالْأَبْسِنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَأَعْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَاجْعَلْنِي عُبَارًا فِي مَمَرِّ الْأَحْبَاءِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتُهَا أَقْدَامُ الْأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكَ يَا رَبَّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُتَعَالِ هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي الْبُكُورِ وَالْآصَالِ أَيَّ رَبِّ حَقَّقْ آمَالَهُ وَنُورِ أَسْرَارَهُ وَاشْرَحْ صَدْرَهُ وَأَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ. ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و
ابتهاال بخواند سبب روح و ریحان قلب این عبد
گردد و حکم ملاقات دارد :

إِلَهِي إِلَهِي أَنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ
التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ أَعْفِرْ وَجْهِي بترابِ عَتَبَةِ
تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَ النُّعُوتِ مِنْ
أُولَى الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَغْمِرُهُ فِي بِحَارِ رَحْمَةِ صَمْدَانِيَّتِكَ
أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَ رَقِيقُكَ
السَّائِلُ الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مُبْتَهَلٌ إِلَيْكَ مُتَوَكِّلٌ
عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ يُنَاجِيكَ وَ
يَقُولُ رَبِّ أَيْدِنِي عَلَى خِدْمَةِ أَحْبَائِكَ وَ قَوِّنِي
عَلَى عِبُودِيَّةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَ نَوِّرْ جَبِينِي بِأَنْوَارِ

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ يَقُولُ:
يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ مَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي مُقْبِلًا
إِلَيْكَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِكَ
الَّذِي بِحَرَكَتِهِ تَحَرَّكَتِ الْمُمْكِنَاتُ * أَيُّ رَبِّ أَنَا
عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ حَاضِرًا قَائِمًا بَيْنَ
أَيَادِي مَشِيَّتِكَ وَ إِرَادَتِكَ وَ مَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَاكَ
* أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ رَحْمَتِكَ وَ شَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنْ
تَفْعَلَ بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى * وَ عِزَّتِكَ
الْمُقَدَّسَةَ عَنِ الذِّكْرِ وَ التَّنَاءِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ مِنْ
عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَ مَحْبُوبُ فُؤَادِي *
إِلَهِي إِلَهِي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَ أَعْمَالِي بَلْ إِلَى
إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ * وَ
أَسْمِكَ الْأَعْظَمِ يَا مَالِكَ الْأُمَّمِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا مَا
أَرَدْتَهُ وَ لَا أُحِبُّ إِلَّا مَا تُحِبُّ *

جلیل مواهب کلیّه بر سر نه تا در جهان بالا سر
فراز گردند و با نغمه و آواز به شکرانه الطاف
پردازند توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و
بخشنده و بینا اَنک انت الکریم العظیم
المتعال. ع ع

اوست درخشنده و تابان

ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه
خداوندیت ارجمند نما و این افتاده بیچاره را
بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش را
همدم جهان بالا همراز سروش و هم آواز مرغ پر
خروش تا چون پرنندگان گلشن آسمانی بنالد و
چون سرو آزاد در جویبار خوش یزدانی ببالد و
آسایش یابد. ع ع

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا سِوَاكَ أَوْ
تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

ثُمَّ يَتَوَمَّعُ وَيَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ فَاَجْعَلْ صَلَاتِي كَوَثْرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَىٰ بِهِ
ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكُرَكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ
مِنْ عَوَالِمِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً أُخْرَىٰ وَيَقُولُ:

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتِ الْقُلُوبُ وَالْأَكْبَادُ وَبِنَارِ
حُبِّكَ اشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفَاقَ بَأَنْ لَا تَمْنَعَنِي عَمَّا
عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْعَرِيبَ
سُرِعَ إِلَىٰ وَطْنِهِ الْأَعْلَىٰ ظِلُّ قِبَابِ عَظَمَتِكَ وَ

هُوَ اللهُ

ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و لطف و صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت گردد و خاتمه الحیات فاتحه الالطاف شود و هر دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود تحت لواء معقود به ملکوت محمود راجع گردد توئی منان و مهربان و توئی ربّ الجود و الاحسان . ع ع

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تو اند و سر گشته کوی تو و متوجه به سوی تو و عاشقان خوی دلجوی تو این نفوس مبارک را در جهان ملکوت بر سریر عزّت ابدیه استقرار ده و اکیل

جَوَارِ رَحْمَتِكَ وَ الْعَاصِي قَصَدَ بَحْرَ عُفْرَانِكَ وَ
الذَّلِيلَ بِسَاطِ عِزِّكَ وَ الْفَقِيرَ أَفْقَ غَنَائِكَ * لَكَ
الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي
فِعْلِكَ وَ الْمُطَاعُ فِي حُكْمِكَ وَ الْمُخْتَارُ فِي
أَمْرِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: اللهُ اِبْهَى

ثُمَّ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي تَرَى رُوحِي مُهْتَرًا فِي جَوَارِحِي وَ أَرْكَانِي
شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَ شَغْفًا لِدِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ يَشْهَدُ
بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي مَلَكُوتِ بَيَانِكَ وَ
جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيُّ رَبِّ أَحَبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي
هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا عِنْدَكَ لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَ إِعْلَاءِ

عَطَائِكَ وَ غَنَائِكَ وَ إِظْهَارِ عَجْزِي وَ إِبْرَازِ
قُدْرَتِكَ وَ اقْتِدَارِكَ.

ثُمَّ يَوْمٌ وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْفُتُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَيَقُولُ:
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَاكِمُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْمَأْبِ * إِلَهِي إِلَهِي
عَفْوِكَ شَجَعَنِي وَ رَحْمَتِكَ قَوَّتَنِي وَ نِدَاوِكَ
أَيَقْظَنِي وَ فَضْلِكَ أَقَامَنِي وَ هَدَانِي إِلَيْكَ وَ إِلَّا
مَا لِي وَ شَأْنِي لِأَنَّ قَوْمَ لَدَى بَابِ مَدِينِ قُرْبِكَ أَوْ
أَتَوَجَّهَ إِلَى الْأَنْوَارِ الْمُشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ
إِرَادَتِكَ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْمَسْكِينِ يَقْرَعُ بَابَ
فَضْلِكَ وَ الْفَانِي يُرِيدُ كَوْنَهُ الْبَقَاءِ مِنْ أَيَادِي
جُودِكَ * لَكَ الْأَمْرُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى
الْأَسْمَاءِ وَ لِيِ التَّسْلِيمِ وَ الرِّضَاءِ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ.

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت تو
نمود و تضرع و زاری کرد تا حال اسیر ناسوت
بود حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجه
به جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی
داشت ای آمرزگار گنه بیامرز و عفو و غفران
مبدول دار این تشنه را به چشمه حیات رسان و
این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده تا
این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در
حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید توئی
آمرزنده و بخشنده و مهربان . ع ع

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ:
اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تَضَعَدَ إِلَى سَمَاءِ قُرْبِكَ أَذْكَارُ
الْمُقَرَّبِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ طُيُورُ أَفْتَدَةِ
الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ
الْصِّفَاتِ وَمُنَزَّهًا عَنِ الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْأَبْهِيُّ.

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأَ الْأَعْلَى وَ
الْحِنَّةَ الْعُلْيَا وَعَنْ وِرَائِهَا لِسَانُ الْعَظْمَةِ مِنَ الْأَفْقِ
الْأَبْهِيِّ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالَّذِي
ظَهَرَ إِنَّهُ هُوَ السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ الَّذِي

دیده بینا یافتند گوش شنوا داشتند از هر بستگی
آزاد بودند و پیوسته به عنایات خرم و دلشاد
حال به جهان راز پرواز نمودند و در جوار
رحمت بر شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و
به نغمه و ترانه پردازند خدایا این نفوس را گناه
بیامرزد و از چاه به اوج ماه برسان در گلشن
الطاف راه ده و در چمن عفو و غفران پناه
بخش سرور آزادگان کن و در حلقه مقربان درآر
بازماندگان را نوازش فرما و آسایش بخش و زیور
عالم آفرینش کن تا به ستایش تو پردازند و به
تسبیح و تقدیس تو تویی عفو تویی غفور تویی
آمرزنده و مهربان.

ع ع

بِهِ اقْتَرَنَ الْكَافُ بِرُكْنِهِ النُّونِ * أَشْهَدُ أَنَّهُ هُوَ
الْمَسْطُورُ مِنَ الْقَلَمِ الْأَعْلَى وَ الْمَذْكُورُ فِي كِتَابِ
اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ وَالْثَرَى.

ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَ مَالِكِ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ تَرَى
عِبْرَاتِي وَ زَفْرَاتِي وَ تَسْمَعُ ضَجِيجِي وَ صَرِيحِي وَ
حَيْنِي فُؤَادِي وَ عِزَّتِكَ اجْتِرَاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ
التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَ جَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ الْوُرُودِ فِي
سَاحَةِ قُدْسِكَ، أَيُّ رَبِّ حُبُّكَ أَضْنَانِي وَ
هَجْرُكَ أَهْلَكْنِي وَ بُعْدَكَ أَحْرَقْنِي أَسْأَلُكَ
بِمَوْطِئِ قَدَمِيكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَ بِلَيْبِيكَ لِيَيْكَ
أَصْفِيَاءَكَ فِي هَذَا الْفَضَاءِ وَ بِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَ

پروردگارا کردگارا

ای یزدان من و خداوند مهربان من

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان راستان خاور
زمین شیفته و آشفته روی تو اند و سرگشته و
گمگشته کوی تو سالهای دراز نگران روی تابان
تو بودند و در آتش مهرسوزان توپس دری بگشا
و پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها
گلستان توئی توانا توئی بینا . ع ع

هو الابهی

آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان
خاک آزاد شدند و به جهان تو پرواز کردند
نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه جوی تو در
زمان زندگانی به نفحه رحمانی زنده شدند

ای یزدان پاک

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره بودند و سرگردان و بی سر و سامان حال که در پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دلداده روی خویش و با بهره از خوی خویشاین جانهای پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غرف افلاک منزل و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و شهریاران کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده اختری گردند و از گنج محبت و هدایت دیهیم و افسری جویند توئی مقتدر توئی توانا و توئی شنونده و بینا. ع ع

نَسَمَاتٍ فَجَرِ ظُهُورَكَ بِأَنْ تُقَدِّرَ لِي زِيَارَةَ
جَمَالِكَ وَالْعَمَلَ بِمَا فِي كِتَابِكَ.

ثُمَّ يَكْبُرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللهُ اِبهى

وَيُرْكَعُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا اِلٰهِي بِمَا اَيَّدْتَنِي عَلَىٰ ذِكْرِكَ وَ
ثَنَّاكَ وَ عَرَّفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَ جَعَلْتَنِي خَاضِعًا
لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ خَاشِعًا لِاُلُوْهِيَّتِكَ وَ مُعْتَرِفًا بِمَا نَطَقَ
بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

اِلٰهِي اِلٰهِي عِصْيَانِي اَنْقَضَ ظَهْرِي وَ غَفَلْتَنِي
اَهْلَكْتَنِي * كُلَّمَا اَتَفَكَّرْتُ فِي سُوْءِ عَمَلِي وَ حَسُنَ
عَمَلِكَ يَذُوبُ كَبِدِي وَ يَغْلِي الدَّمُ فِي عُرْوَقِي *

ضرر و زیان گرفتار شویم هر چه هستیم از توئیم و
به درگاهت پناه آریم توئی دهنده و بخشنده و
توانا. ع ع

هُوَالله

ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت را از
باران ابر عنایت تر و تازه فرما و به نسیم ریاض
احدیّت اهتزازی بخش و به حرارت شمس
حقیقت جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند و
روز به روز ترقی کنند و شکفته گردند و پر بار و
برگ شوندای پروردگار جمله را هوشیار کن و
قوّت و اقتدار بخش و مظاهر تأیید و توفیق فرما
که در نهایت برازندگی در بین خلق محشور
شوند توئی مقتدر و توانا. ع ع

وَ جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي
أَنْ يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي الرَّجَاءِ تَخْجَلُ أَنْ تَرْتَفِعَ
إِلَى سَمَاءِ كَرَمِكَ * تَرَى يَا إِلَهِي عَبْرَاتِي تَمْنَعُنِي
عَنِ الذُّكْرِ وَ الثَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى *
أَسْأَلُكَ بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جَبْرُوتِكَ بِأَنْ
تَعْمَلَ بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِجُودِكَ يَا مَالِكَ
الْوُجُودِ وَ يَلِيقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَ
الشُّهُودِ.

ثُمَّ يَكْبُرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللهُ اِبهى

وَ يَسْجُدُ وَ يَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَنَا بِمَا أَنْزَلْتَ لَنَا مَا يُقَرِّبُنَا إِلَيْكَ
وَ يَبْرِّقُنَا كُلَّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَ زُرْبِكَ * أَيُّ

مدار از سحاب جودت ببار تا نهال وجود ببار
آید و دلبر مقصود در کنار. عبدالبهاء عباس

هُوَاللَّهُ

خداوندا مهربانا کودکانیم بینوا و طفلانیم در
نهایت فقر و فنا ولی سبزه جو ببار توئیم و نهالهای
پر شکوفه بهار تو از رشحات سحاب رحمت
طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو و
نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی
عنایت کن و در بوستان معارف درختان پر برگ
و بار فرما در افق سعادت ابدی نجوم ساطع
الانوار کن و در انجمن عالم انسانی چراغهای
نورانی فرما پروردگارا اگر بنوازی هر یک شهباز
اوج عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به

رَبِّ نَسْتَلِكُ بِأَنْ تَحْفَظَنَا مِنْ جُنُودِ الظُّنُونِ وَ
الأوهام * إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَّامُ.

ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِمَا شَهِدَ بِهِ أَصْفِيَاوُكَ وَ اعْتَرَفَ
بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ أَهْلُ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى وَ الَّذِينَ
طَافُوا عَرْشَكَ الْعَظِيمَ * الْمَلِكُ وَ الْمَلَكُوتُ
لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

وضو

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حِينِ
لُغْسَلِ يَقُولُ:

إِلَهِي قَوِّ يَدَيَّ لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُهَا
جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ أَحْفَظْهَا عَنِ التَّصَرُّفِ فِيمَا لَمْ
يَدْخُلْ فِي مَلِكِهَا * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

وَفِي حِينِ غَسَلِ الْوَجْهِ يَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ وَجْهَتْ وَجْهِي وَإِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ أَحْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى غَيْرِكَ

هُوَالله

ای خدا طفل معصومم در پناه خود حفظ نما
عنایتی کن و رحمتی بفرما تربیت نما به نعمت
بپرور قابلیتت بخش تا ملکوتی گردم ربانی شوم
روحانی شوم نورانی گردم توئی مقتدر و توانا و
مهربان . عبدالبهاء عباس

هُوَالله

ای بدیع الألفاف لطفی بدیع نما و لطافت
ربیع بخشا ما نهالانیم به دست مرحمت کشته
و با آب و گل مودتت سرشته محتاج جوی
عطای توئیم و شایان ابر سخای تواین کشت
امید را به خود مگذار و از باران عنایت دریغ

نماز وسطی

(صلاة وسطی که در بامداد و حین زوال (ظهر تا غروب) و اصیل (بعد از غروب) تلاوت میشود)

وَبَعْدُ لَهُ أَنْ يُقَوْمَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَقُولَ:
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ *
قَدْ أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَمُكَلَّمَ الطُّورِ الَّذِي بِهِ أَنَارَ
الْأُفُقِ الْأَعْلَى وَنَطَقَتْ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَارْتَفَعَ
النِّدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ قَدْ أَتَى الْمَالِكُ
الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْعِزَّةُ وَالْجَبْرُوتُ لِلَّهِ مَوْلَى
الْوَرَى وَمَالِكِ الْعَرْشِ وَالثَّرَى

ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

از ذلت برهان بی برگ و باریم به برگ و نوا
رسان گنج ملکوت خواهیم و کنز لاهوتی طلبیم
غناى حقیقی جوئیم و از بقای معنوی سخن
گوئیم هر که را پرتو آفتاب درخشانت گیرد از
ظلمت تراب بیزار است و هر که را آب ناب
سیراب نماید از نمایش سراب در کنار پس ای
پروردگار نیستی آموز تا نار هستی بر افروزد و
حجاب خود پرستی بسوزد تا میان حیب و
محبوب آشنائی افتد و بین طالب و مطلوب رسم
جدائی برافتد توئی دهنده و بخشنده و مهربان
انتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ . ع ع

سُبْحَانَكَ عَن ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي وَ
وَ صَفِي مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ

ثُمَّ يَقُومُ لِلْقُنُوتِ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَامِلِ الرَّجَاءِ
بِأَذْيَالِ رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ أَمْرَكَ وَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِكَ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَضْلِكَ عَلَيَّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ الصَّلَاةَ وَ السَّلَامَ وَ
التَّكْبِيرَ وَ الْبَهَاءَ عَلَيَّ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعَتْهُمْ
شُؤْنَاتُ الْخَلْقِ عَنِ الْإِقْبَالِ إِلَيْكَ وَ أَنْفَقُوا مَا

تازه را در گلشن محبت نشان و به رشحات
سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت کن
و به جهان لاهوت هدایت فرما توئی مقتدر و
مهربان و توئی دهنده و بخشنده و سابق الإنعام.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای ایزد دادگر ای خدای مهر پرور ما نهالان
بوستان توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه
ما خط محبت نوشته کل را اشجار پر ثمر کن و
همه ما را درختان بارور فرما حروفات مفرده ایم
کلمات باهرات نما کلمات مجمله ایم آیات
بینات فرما اوراق باطله ایم کتاب مبین کن
نقاط سافله ایم احرف علیین نما ذلیل و خواریم

عِنْدَهُمْ رَجَاءٌ مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الْكَرِيمُ.

نماز صغیر

(صلاة صغیر که از زوال به زوال (ظهر تا غروب)

تلاوت می شود)

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ
عِبَادَتِكَ * أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي وَ
فُؤْتِكَ وَصَعْفِي وَاقْتِدَارِكَ وَفَقْرِي وَغَنَائِكَ *
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ.

محبتت لبریز نما تا شور و ولهی انگیزد و مشک
و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی دانا و
بینا . ع ع

هُوَاللَّهُ

طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیز کن و از
شهد و شیر محبتت نشو و نما بخش و در آغوش
معرفت پرورش ده در کودکی آزادگی ده و
فرزانگی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت
راز نما توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللَّهُ

خداوندا این طفل صغیر را در آغوش محبتت
پرورش فرما و از ثدی عنایت شیر ده این نهال

دعا برای تلاوت در هر صبح و شب

﴿هو الابهی﴾

(اقرأ هذا الدعاء في كل صباح ومساء)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ اشْرَقَتْ شَمْسُ
أَمْرِكُ عَنِ افْقٍ وَحَيْكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا مِنْ
نَفْحَاتِ الَّتِي تَمَرُّ عَنِ شَطْرِ عَنَانِيكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا
إِلَهِي خَالِصًا لَوْجْهِكَ وَمَنْقَطَعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ
احْشُرْنَا فِي زَمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ أَشْرَارَاتِ
الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى الْمَنْظَرِ الْأَحَدِيَّةِ * أَي
رَبِّ فَادْخُلْنَا فِي ظِلِّ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى ثُمَّ احْفَظْنَا
مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاسْمِكَ الْأَبْهِيِّ وَأَشْرَبْنَا
زَلَالَ خَمْرِ عَنَانِيكَ وَرَحِيقِ فُضْلِكَ وَالطَّافِكِ * وَ

هُوَاللَّهُ

ای خداوند بمانند کودکی بینوا را پناه باش و
بیچارهٔ پرگناه را آمرزنده و مهربانای پروردگار هر
چند گیاه تباہیم ولی از گلستان توئیم و نهال بی
شکوفه و برگیم ولی از بوستان تو پس این گیاه را
به رشحات سحاب عنایت پرورش ده و این
نهال پژمرده را به نسیم بهار روحانی حرکت و
طراوت بخش بیدار کن هشیار کن بزرگوار کن
حیات ابدیه بخش و در ملکوت پایدار کن.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای جلیل اکبر این کنیز صغیر را دختر خوش اختر
فرما و در درگاه احدیت عزیز کن از جام

اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰى مَا تَشَاءُ وَاِنَّكَ اَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ * اَيُّ رَبِّ فَاَسْتَقِمْنَا عَلٰى حَبْكُ
بَيْنَ خَلْقِكَ * لِاَنَّ هٰذَا اَعْظَمُ عَطِيَّتِكَ لِبَرِيَّتِكَ و
اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ *

دعای صبح

﴿هُوَ السَّمْعُ الْمُجِيبُ﴾

يا الهی أصبحت فی جوارک و الذی
استجارک ینبغی أن یکون فی کنف حفظک و
حصن حمایتک * اَيُّ رَبِّ نُوْرٍ باطنی بأَنوار
فجر ظهورک کما نُورَت ظاهری بنور صباح
عطائك *

دلالت فرما و این ذلیله را به درگاه عزّت
هدایت کن . ع ع

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و توّمعین
و نصیر بیچارگانای دلبر مهربان آتشی در جان و
دل افروز و پرده اوهام بسوز دیده به مشاهده
جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه گلزار و
گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی پایان
عطا نما تا جز تو نبینیم و به غیر از راه محبت
نپوئیم و جز راز دلبری تو نگوئیم توئی بیننده و
بخشنده و توانا. ع ع

﴿أَنْتَ الذَّاكِرُ وَأَنْتَ الْمَذْكُورُ﴾

یا الهی و سیدی و مقصودی اراد عبدک أن
ینام فی جوار رحمتک و یستریح فی ظلّ
قباب فضلک مستعیناً بحفظک و حراستک *
أی ربّ أسألك بعینک الّتی لاتنام أن تحفظ
عینی عن النّظر الی دونک ثمّ زد نورها
لمشاهدة آثارک و النّظر الی أفق ظهورک*
أنت الّذی ضعفتم کینونة القدرة عند
ظهورات قدرتمک * لا إله إلاّ أنت القویّ
الغالب المختار*

ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه
نور در صحرای طور اقتباس کنند و ربّ آرینی
گویان یوم لقا را احساس نمایند پروردگارا هر
چند ایام غیبت است ولی این قرن عظیم ترا
عصر ظهور است و این صحرای وسیع وادی
ایمن و شعله طور پروردگارا فیض ابدی بخش و
فوز سرمدی ده تا به خدمت امرت قیام نمایند و
آن کشور را به جلیل اکبر دلالت کنند توئی
دهنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت
قبول فرما و این بال و پر شکسته را در هوای
قدس عنایتت پرواز ده این فقیره را به کنز غنا

دعای خروج از شهر

﴿هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنَهُ الْعَظْمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ﴾

یا ایها المذکور لدی المظلوم، فی حین الخروج
عن المدینة قل إلهی إلهی خرجت من بیتی
معتصماً بحبل عنایتک و أودعت نفسی تحت
حفظک و حراستک * أسألك بقدرتک الّتی بها
حفظت اولیاءک من کلّ ذی غفلة و ذی شرارة و
کلّ ظالم عنید و کلّ فاجر بعید بان تحفظنی
بجودک و فضلک ثمّ أرجعنی الی محلّی بحولک
و قوتک انّک أنت المقتدر المهیمن القیوم*

معرفت از شجره عنایت دمیده چشمش به افق
الطاف بی پایان باز است و قلبش در خلوتگاه
راز محرم و با واقفان راز دمساز و همراز از
ملکوت ابهات تأییدی بفرما و از جبروت
اعلایت توفیقی عنایت کن که بر عهد و میثاقت
مستقیم و برقرار ماند و بر پیمان و ایمانت ثابت
و استوار ربّ و فقهها علی ما تُحِبُّ و تُرَضَى إِنَّکَ
أَنْتَ الْکَرِیْمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از
شدّت محبّت اشک ریزان و از کمال شوق کف
زنان و پاکویان افروخته اند و جان سوخته و از ما
سوی تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این

دعای شکر

﴿هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعِظْمَةُ وَالْإِقْتِدَارُ﴾
الهی الھی أشکرک فی کلّ حال و أحمدک فی
جميع الاحوال * فی النّعمة الحمد لك يا اله
العالمين و فی فقدھا الشکر لك يا مقصود
العارفين * فی البأساء لك الثناء يا معبود من فی
السموات و الارضين و فی الضراء لك السناء يا
من بك انجذبت أفئدة المشتاقين * فی الشدة
لك الحمد يا مقصود القاصدين و فی الرّخاء
لك الشکریا أيها المذكور فی قلوب المقرّبين *
فی الثروة لك البهاء يا سيّد المخلصين و فی
الفقر لك الامر يا رجاء الموحدین * فی الفرح
لك الجلال يا لا إله إلا أنت و فی الحزن لك
الجمال يا لا إله إلا أنت * فی الجوع لك

پروردگار هر چند گنه کاریم توئی آمرزگار هر چند
غریق بحر عصیانیم توئی خداوند مهربان عفو
قصور فرما و مغفرت موفور بنما فیض حضور
بخش و صهبای سرور بنوشان ما اسیر خطائیم و
توئی امیر عطا ما غریق معصیتیم و تو خداوند
رحمت کبری هر چه هستیم منسوب به آستان
توئیم و هر چه باشیم مقیم درگاه تو توئی
بخشنده و درخشنده و پاینده و مهربان و توئی
کریم و رحیم و عظیم الأحسان و کثیر الغفران
انک انت التّوّاب یا ربّ الأرباب . ع ع

هُوَ الْإِبْهَى

پروردگارا پاک کردگارا این ورقه خضره نضره
که در ریاض محبت روئیده و در حدیقه

یزدان مهربانا

این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل و تمیز
مشتاق دیدار بود و آرزوی آن دیار مینمود و با
چشمی اشکبار توجه به ملکوت اسرار داشت
بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها
به یاد تو همدم و دمساز هیچ صبحی غافل نبود
و هیچ شامی آفل نگشت مانند مرغ خوش
آهنگ هر دم به تلاوت الواح و آیات مشغول
بود و به مثابه آئینه آرزوی نور تجلی مینمود ای
آمرزگار این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش
راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا
پرواز بخش این مشتاق پر احتراق را به وثاق
وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از
حرمان نجات بخش و به ایوان رحمن در آرای

العدل یا لا إله إلا أنت وفي الشَّع لك الفضل
یا لا إله إلا أنت * فی الوطن لك العطاء یا لا
إله إلا أنت وفي الغربة لك القضاء یا لا إله إلا
أنت * تحت السَّيف لك الافضال یا لا إله إلا
أنت وفي البيت لك الكمال یا لا إله إلا أنت *
فی القصر لك الكرم یا لا إله إلا أنت وفي
التَّراب لك الجود یا لا إله إلا أنت * فی
السَّجن لك الوفاء یا سابغ النِّعم وفي الحبس
لك البقاء یا مالك القدم * لك العطاء یا مولی
العطاء و سلطان العطاء و مالك العطاء أشهد
أنتك محمود فی فعلك یا أصل العطاء و مطاع
فی حکمك یا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع
العطاء *

دعای صیام (روزه)

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ﴾

یا إله الرَّحْمَن و المقتدر علی الامکان تری
عبادک و أرقائك اللّٰذین یصومون فی الاّیام بأمرک
و ارادتک و یقومون فی الاسحار لذكرك و ثنائک
رجاء ما کنز فی کنائز فضلک و خزائن جودک و
کرمک * أسألك یا من بیدک زمام الممکنات و
فی قبضتک ملکوت الأسماء و الصّفات بأن لا
تحرم عبادک عن أمطار سحاب رحمتک فی
أیامک و لا تمنعهم عن رشحات بحر رضائک*
أی ربّ قد شهدت الذّرات بقدرتک و سلطانک
و الآیات بعظمتک و اقتدارک* فارحم یا إله
العالم و مالک القدم و سلطان الامم عبادک
اللّٰذین تمسّکوا بحبل أوامرک و خضعوا عند

هُوَ اللهُ

ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت
خویش قبول نما و به فیض ابدی محفوظ فرما
جام عشق بنوشان و نور عرفان بخش در چشمه
ایّوب غوطه ده و از محن و آلام اخلاق بشری
شفا بخش پرتوی از صفات خویش مبذول فرما
آسمانی کن ربّانی نما نفثات روح القدس بدم
به روح وحدت عالم انسانی زنده نما لسان
ناطق ده قلب فارغ بخش حجج و برهان الهام
کن و سبب هدایت نفوس فرما توئی مقتدر و
توانا و توئی کریم و رحیم و دانا. ع.ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار ای آمرزگار این امه موقنه ات را با اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم فرما و بر پیمانات محکم و استوار نما و از امتحان و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران منزل و مأوی بخش و نور دیده اش و فلذّه کبدش را از هر مشکلی و بلیّه شدیده رهائی بخش و روح و جانش و پسر مهربانش در کھف حمایت صیانت فرما توئی عفو غفور و راحم یوم النّشورای خداوند این مادر و فرزند را در بحبوحه جتّ ابھی ملجأ و پناه ده و در جوار رحمت کبری بعد از عروج از عالم ادنی منزل و مأوی بخش ائک انت الکریم المتعال . ع ع

ظهورات أحکامک من سماء مشیتک * ای ربّ ترى عیونهم ناظرة الی أفق عنایتک و قلوبهم متوجّهة الی بحور الطافک و أصواتهم خاشعة لندائک الاحلی الذی ارتفع من المقام الاعلی باسمک الابھی * ای ربّ فانصر أحبّبتک الذین نبذوا ما عندهم رجاء ما عندک و أحاطتهم البأساء والضراء بما أعرضوا عن الوری و أقبلوا الی الأفق الاعلی * ای ربّ أسألك بأن تحفظهم من شئونات النّفس و الهوی و تؤیّدهم علی ما ینفعهم فی الآخرة و الاولی * ای ربّ أسألك باسمک المکنون المخزون الذی ینادی بأعلى التّداء فی ملکوت الانشاء و یدعوا الکلال الی سدرة المنتهی و المقام الاقصى بأن تنزل علینا و علی عبادک من أمطار سحاب رحمتک

را اسباب تولید دُرّ و مرجان فرما اتک انت
المقتدر العزيز الغفور الرحمن الرحيم. ع ع

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورش ده
نشو و نما عطا کن بنت ملکوت نما فیض
لاهورت بخش روحانی کن نورانی نما رحمانی
کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و از
جهان ماوراء طبیعت خبر گیرم زنده شوم خلق و
خوی رحمانی جویم نشر تعالیم الهی نمایم
فیض ابدی طلبم و موهبت الهی خواهم تویی
دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

ليطهّرنا عن ذكر غيرك و يقربنا الى شاطئ بحر
فضلك * أى ربّ فاكتب لنا من قلمك الاعلى
ما يبقي به ارواحنا فى جبروتك و أسمائنا فى
ملكوتك و أجسادنا فى كنائز حفظك و أجسامنا
فى خزائن عصمتك * انك أنت المقتدر على
ما كان و ما يكون * لا إله إلا أنت المهيمن
القيوم * أى ربّ ترى أيادى الرجاء مرتفعة الى
سما جودك و كرمك * أسألك بأن لا ترجعها إلا
بكنوز عطائك و احسانك * أى ربّ فاكتب لنا و
لآبائنا و أمهاتنا كلمة الغفران ثم اقض لنا ما
أردناه من طمطم فضلك و مواهبك ثم اقبل منا
يا محبوبنا ما عملناه فى سبيلك * انك أنت
المقتدر المتعالى الفرد الواحد الغفور العطوف*

هُوَ اللهُ

ای خداوند بیمانند به حکمت کبرایت اقتران در بین اقران مقدر فرمودی تا سلاله انسان در عالم امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی به عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش درگاه احدیت مشغول و مألوف گردند و مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ حال این دو مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت عقد اقتران ببند و وسیله حصول فیض جاودان فرما تا از اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت بر خیزد و لآلی سلاله نجیبه مقدسه بر ساحل وجود ریزد مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ . ای خداوند مهربان این اقتران

دعای نوروز

﴿الاعظم﴾

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيداً لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حَبِّكَ وَكَفَّوْا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ رِضَاؤُكَ * أَي رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حَبِّكَ وَحَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَ مُشْتَغَلِينَ بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ * أَي رَبِّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ بِطَرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ بِطَرَازِ الْقَبُولِ بِفَضْلِكَ وَ احْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا مَعْلُوقَةٌ بِقَبُولِكَ وَ مَنْوُطَةٌ بِأَمْرِكَ * لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ أَفْطَرَ حَكْمَ الصَّوْمِ أَنَّهُ مَمَّنْ صَامَ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ وَ لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ صَامَ حَكْمَ الْإِفْطَارِ أَنَّهُ مَمَّنْ اغْبَرَّ بِهِ ثَوْبُ الْأَمْرِ وَ بَعْدَ عَنِ زَلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ * أَنْتَ الَّذِي بَكَ نَصَبْتَ رَايَةَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فَعْلِكَ وَ ارْتَفَعْتَ أَعْلَامَ أَنْتَ

گنه کاریم ولی امید به وعد و نوید تو داریم و هر چند در ظلمت خطا مبتلاییم ولكن توجه به صبح عطا داشته و داریم به آنچه سزاوار درگاه است معامله کن و هر چه شایگان بارگاه است شایان فرما توئی غفور توئی عفو و توئی بخشنده هر قصور. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این بنده جان نثار را در پناه ملکوت ابهات محفوظ و مصون دار و در ظلّ شجره انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید بخش و آیت تفرید فرما و جمیع اهل و اطفال و یارانش را دوست دار. ع ع

المطاع فى أمرک * عرف يا الهى عبادک هذا المقام ليعلموا شرف کلّ أمر بأمرک و کلمتک و فضل کلّ عمل باذنک و ارادتک و لیروا زمام الاعمال فى قبضة قبولک و أمرک لئلاّ يمنعهم شیء عن جمالك فى هذه الايام الّتی فیها ینطق المسیح الملك لك یا موجد الروح و یتکلم الحبيب لك الحمد یا محبوب بما أظهرت جمالك و کتبت لاصفیائك الورد فى مقرّ ظهور اسمک الاعظم الّذی به ناح الامم الّا من انقطع عمّا سواک مقبلاً الی مطلع ذاتک و مظهر صفاتک * ای ربّ قد أفطر الیوم غصنک و من فى حولک بعد ما صاموا فى جوارک طلباً لرضائک قدر له و لهم و للذین وردوا علیک فى هذه الايام کلّ خیر قدرته فى کتابک ثمّ ارزقهم

ما هو خير لهم فى الدنيا والآخرة * أنتك أنت
العليم الحكيم *

دعای شفا

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الْأَمْنَعِ الْأَقْدَسِ الْأَرْفَعِ الْأَبْهَى ﴾
بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا وَفِيُّ بِكَ يَا بَهِيُّ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفْعَانُ بِكَ يَا دَيَّانُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا أَحَدُ بِكَ يَا صَمْدُ بِكَ يَا فَرْدُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُبْحَانُ بِكَ يَا قُدْسَانُ بِكَ يَا مُسْتَعَانُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا

چشمی گریان به درگاهت مناجات مینمایم ای
خدا در سببیت هر بلائی را مهیا هستم و هر
صدمه ای را به جان و دل آرزو نمایم ای خدا از
امتحان محافظه نما تو میدانی که از هر چیزی
گذشته ام و از هر فکری فارغ شده ام جز ذکر تو
شغلی ندارم و جز خدمتت آرزویی نخواهم.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در
دریای غفران غوطه ده و از گناه و خطا پاک و
مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمرزش ارزان کن توئی آمرزنده و توئی غفور
توئی بخشنده فیض موفور ای آمرزگار هر چند

میدان قربانی شتابد فیض رحمانی یابد و
موهب آسمانی جوید. ع ع

هُوَاللهُ

ای خدا تو شاهدی و گواهی که در دل و جان
آرزوئی ندارم جز آنکه به رضایت موفق گردم و
به عبودیت مؤید شوم به خدمت پردازم و در
کرم عظیمت بکوشم و جان و دین را در راهت
فدا نمایم توئی دانا توئی بینا هیچ آرزوئی جز
این ندارم که از محبت سر به کوه و صحرا نهم و
فریاد به ظهور ملکوت نمایم و ندایت را به
جمع گوشها برسانم ای خدا این بیچاره را
چاره ئی بخش و این دردمند را درمانی ده و
این مریض را عاجی عطا کن با قلبی سوزان و

عَظِيمٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رَحْمَنُ بِكَ يَا عَظْمَانُ
بِكَ يَا قَدْرَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعشُوقُ بِكَ يَا
مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْدُوبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَزِيزُ بِكَ
يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَاكِمُ
بِكَ يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رُوحُ بِكَ
يَا نُورُ بِكَ يَا ظُهُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا
مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْتُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غَائِبُ

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت از یاد یارانت ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی برنیارم و به جز لقایشان آرزویی ندارم محبتشان راحت جان است و لقایشان مسرت وجدان ای خداوند شکر ترا که یاران ارجمند را هوشمند فرمودی و هر مستمند را از کنز هدایت بهره مند کردی مواهب بیکران مبذول داشتی و بخشش بی پایان شایان فرمودی هدایت کبری رایگان بخشیدی و موهبت عظمی ارزان نمودی پس این یاران را در ملکوت بزرگوار فرما و با یکدیگر رؤف و مهربان فرما تا هر یک بجهت دیگری جانفشانی نماید و گوهر افشانی کند و به

بِكَ يَا غَالِبُ بِكَ يَا وَهَبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قَادِرُ بِكَ يَا نَاصِرُ بِكَ يَا سَائِرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا صَانِعُ بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ يَا قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ يَا جَامِعُ بِكَ يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ يَا صَانِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَمِيلُ بِكَ يَا فَضِيلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا فَاضِلُ بِكَ يَا بَازِلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قِيَوْمُ بِكَ يَا

گریان فرما تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به
 آهنگ خوشی به مدائح و نعوت پردازد و بنوازد
 ای پروردگار کامکار فرما و در دو جهان سر فراز
 کن توئی مقتدر و توانا . عبدالبهاء عباس

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس را سرا پا نورانی و
 قلوبشان را رحمانی کن و جانشان را سبحانی
 نما تا در جمیع مراتب به آنچه لایق این یوم
 عظیم است قیام نمایند و موفق به رضای تو
 شوند . ع ع

دِيمُومُ بِكَ يَا عَلُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
 وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُومُ بِكَ يَا
 قَدُومُ بِكَ يَا كَرُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
 وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَحْفُوظُ بِكَ يَا
 مَلْحُوظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُوفُ بِكَ يَا رُؤُوفُ
 بِكَ يَا لَطُوفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَلَادُ بِكَ يَا مَعَادُ
 بِكَ يَا مُسْتَعَادُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غِيَاثُ بِكَ يَا
 مُسْتَعَاثُ بِكَ يَا نَفَاثُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
 الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا كَاشِفُ
 بِكَ يَا نَاشِفُ بِكَ يَا عَاطِفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَانُ

هُوَ الْبَهِيُّ الْبَهِيُّ

ای یزدان پاک این بنده دیرین را اندوهگین
مخواه شادمانی آسمانی بخش و فرّ یزدانی بده
ستاره روشن نما و گل گلشن کن سرور آستان نما
و افسر جهان بالا بر سر نه رویش را بدرخشان و
گوهرش را بیفشان جانش را مشکبار کن و دلش
را گلزار نما تا بوی خوی خوشش جان پرور گردد
و پرتو رویش افزون از ماه و اختر توئی مهربان و
توئی بخشنده و توانا .

هُوَ اللَّهُ

ای دلبر آفاق بنده مشتاق را نصیبی از اشراق
ده روح را پر فتوح کن و دل را از بند آب و گل
برهان و چون گل خندان کن و چشم را مانند ابر

بِكَ يَا جَانَانُ بِكَ يَا اِيْمَانُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ
اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
سَاقِي بِكَ يَا عَالِي بِكَ يَا غَالِي * اَنْتَ الْكَافِي
وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
ذِكْرَ الْاَعْظَمِ بِكَ يَا اسْمَ الْاَكْرَمِ بِكَ يَا رَسْمَ
الْاَقْدَمِ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سُبُوْحُ بِكَ يَا قُدُّوسُ
بِكَ يَا نُزُوْهُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا فَتَّاحُ بِكَ يَا نَصَّاحُ بِكَ
يَا نَجَّاحُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَبِيْبُ بِكَ يَا طَيِّبُ
بِكَ يَا جَدِيْبُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ
اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلَالُ بِكَ يَا
جَمَالُ بِكَ يَا فَضَالُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ

هُوَاللهُ

ای پروردگار مهربان این کسان بنده آستانند و در نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال سرشار فرما انوار تابان کن پرتو عنایت ببخش مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلی درجهٔ فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر و توئی دهنده و بخشنده و بینا . عبدالبهاء عباس

هُوَاللهُ

ای رحمان ای رحیم دلی چون مرآت لطیف صافی عطا کن تا به انوار محبت روشن و منیر گردد و به الهامات روحانیّه و معنویّه ملهم فرما تا عالم وجود را چون بهشت برین نماید . ع ع

الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * بِكَ يا واثِقُ بِكَ
يا عاشِقُ بِكَ يا فالِقُ * أَنْتَ الْكافي وَ أَنْتَ
الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * بِكَ يا وَهَّاجُ
بِكَ يا بلاجُ بِكَ يا بهَّاجُ * أَنْتَ الْكافي وَ أَنْتَ
الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * بِكَ يا وَهَّابُ
بِكَ يا عَطَّافُ بِكَ يا رَأْفُ * أَنْتَ الْكافي وَ
أَنْتَ الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * بِكَ يا
نايِبُ بِكَ يا ثابِتُ بِكَ يا ذاوِتُ * أَنْتَ الْكافي
وَ أَنْتَ الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * بِكَ يا
نافِذُ بِكَ يا لاحِظُ بِكَ يا لافِظُ * أَنْتَ الْكافي
وَ أَنْتَ الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * يا ظاهرُ
مَسْتُورُ يا غائبُ مَشْهُورُ يا ناظِرُ مَنْظُورُ * أَنْتَ
الْكافي وَ أَنْتَ الشّافي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يا باقي * يا
قاتِلَ عُشْاقِ يا واهِبَ فُسَّاقِ يا كافي بِكَ يا

کافی یا شافی بِکَ یا شافی یا باقی بِکَ یا
 باقی اَنْتَ الْبَاقِیَ یا باقی * سُبْحَانَکَ اَللّٰهُمَّ یا
 اَلِہِی * اَسْأَلُکَ بِجُودِکَ الَّذِیْ بِہِ فَتَحْتَ اَبْوَابَ
 الْفَضْلِ وَالْعَطَاءِ وَ بِہِ اَسْتَقْرَّ هِیْکَلُ قُدْسِکَ عَلٰی
 عَرْشِ الْبَقَاءِ وَ بِرَحْمَتِکَ اَلَّتِیْ بِہَا دَعَوْتُ
 الْمُمْکِنَاتِ عَلٰی حُوانِ مَکْرَمَتِکَ وَ اِنْعَامِکَ وَ
 بِعِنَايَتِکَ اَلَّتِیْ بِہَا اَجَبْتُ فِی نَفْسِکَ مِنْ قَبْلِ
 کُلِّ مَنْ فِی السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ فِی حَیْنِ ظُہُورِ
 عَظَمَتِکَ وَ سَاطِطَتِکَ وَ طُلُوعِ عِزِّ حُکُومَتِکَ
 بِکَلِمَةٍ (بلی) کَ وَ بِہِدَیہِ الْاَسْمَاءِ الْحُسْنٰی
 الْاَعْظَمِ وَ بِہِدَیہِ الْصِّفَاتِ الْعُلَیَا الْاَکْرَمِ وَ بِذِکْرِکَ
 الْعَلِیِّ الْاَعْلٰی وَ بِجَمَالِکَ الْاَلْطَفِ الْاَصْفٰی وَ
 بِنُورِکَ الْخَفِیِّ فِی سُرَادِقِ الْاَخْفٰی وَ بِاَسْمِکَ
 الْمُتَقَمِّصِ بِقَمِیصِ الْبَلَاءِ فِی کُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ

عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از
 قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد
 باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان
 مقدّس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت
 از مسکرات و دخان رهایی بخش و از افیون
 مورث جنون نجات و رهایی ده و به نفحات
 قدس مانوس کن تا نشأه از باده محبت الله
 یابند و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابھی
 جویند چنانچه فرمودی :

" آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای

عشقزان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار"

ع ع

أَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ هَذِهِ الْوَرَقَةِ الْمُبَارَكَةِ * ثُمَّ الَّذِي
 يَقْرُوهَا ثُمَّ الَّذِي يُلْقَى عَلَيْهَا ثُمَّ الَّذِي يَمُرُّ فِي
 حَوْلِ بَيْتِ أَلْتِي هِيَ فِيهَا * ثُمَّ أَشْفِ بِهَا كُلَّ
 مَرِيضٍ وَعَلِيلٍ وَفَقِيرٍ عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَآفَةٍ وَمَكْرُوهٍ
 وَحَزْنٍ * ثُمَّ أَهْدِ بِهَا كُلَّ مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ فِي
 سُبُلِ هِدَايَتِكَ وَمَنَاجِحِ فَضْلِكَ وَغُفْرَانِكَ وَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِي الشَّافِي الْحَافِظُ
 الْمُعْطَى الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ *

لوح احتراق

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَمِ الْأَعْظَمِ ﴾

قَدْ أَحْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ، أَيْنَ
 تَشْعُشُعُ أَنْوَارِ لِقَائِكَ يَا مَحْجُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 تُرِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي ظُلْمَاءِ الْهَجْرَانِ، أَيْنَ إِشْرَاقُ

ارجمند گردد و اگر برانی هر بزرگوار خوار شود و
 هر گلی خار گردد و هر سروری خاک رهگذار
 پس ای آمرزگار این بندگان را بنواز و کار این
 افتادگان را بساز شمع‌ی در قلوبشان روشن کن و
 شهاب ثاقب بر هر اهرمن نما تا نور یزدانیت بر
 افروزد و پردهٔ ظلمات شبهات بسوزد توئی قادر و
 بینا و حی و توانا و داننده و شنوا راز درون را ابراز
 نما خارزار دلها را گلشن و گلزار کن روح را
 فتوحی بخش و جان و وجدان را بشارت و نشأه
 صبوحی عنایت فرما . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و
 تقدیس بخش و از هر آلودگی پاکی و آزادگی

ادراک بصیرت در جهان ملکوت مایوس مفرما
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی تواند و
افتاده کوی تو و سرمست جام هوی تو و عاشقان
خوی تو در هجرانت گریبان دریدند و در حرمان
زهر فراق چشیدند شب و روز گریان تو اند و روز
و شب نالان به سوی تو جز تو ندانند و غیر از تو
نشناسند و جز به سوی تو ننالند توئی ملجأ و
پناهشان و توئی مبدء و منتهاشان اگر برانی و یا
بخوانی و بپذیری و یا آبروی بندگان بریزی
بزرگوار کنی و شرمسار فرمائی توئی مختار توئی
پروردگار توئی آمرزگار اگر بپسندی هر مستمند

صُبْحٍ وَصَالِكٍ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَبَلَّلَ
أَجْسَادُ الْأَصْفِيَاءِ عَلَى أَرْضِ الْبُعْدِ، أَيْنَ بَحْرُ
قُرْبِكَ يَا جَذَابَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَرْتَفَعَتْ
أَيَادِي الرُّجَاءِ إِلَى سَمَاءِ الْفَضْلِ وَالْعَطَاءِ،
أَيْنَ أَمْطَارُ كَرَمِكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ قَامَ
المُشْرِكُونَ بِالْإِعْتِسَافِ فِي كُلِّ الْأَطْرَافِ، أَيْنَ
تَسْخِيرُ قَلَمِ تَقْدِيرِكَ يَا مُسَحِّرَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
أَرْتَفَعَ نُبَاحُ الْكِلَابِ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، أَيْنَ
عَضْنَفَرُ غِيَاضِ سَطَوْتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
أَخَذَتِ الْبُرُودَةُ كُلَّ الْبَرِيَّةِ، أَيْنَ حَرَارَةُ مَحَبَّتِكَ
يَا نَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ الْبَلِيَّةُ إِلَى الْغَايَةِ،
أَيْنَ ظُهُورَاتُ فَرَجِكَ يَا فَرَجَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
أَحَاطَتْ الظُّلْمَةُ أَكْثَرَ الْخَلِيقَةِ، أَيْنَ أَنْوَارُ

تو بستند و از دام بیگانگی جستند و به یگانگی
 تو پیوستند این نفوس نفیسه را انیس لاهوتیان
 فرما و در حلقه خاصان در آرد در خلوتگاه عالم
 بالا محرم اسرار کن و مستغرق بحر انوار فرما
 توئی بخشنده و درخشنده و مهربان .

ع ع

هُوَالله

ای مهربان جانان همه اعضا و اجزایم به زبان
 ملکوتی به شکر و ستایش ناطق و به نیاز و به
 نیایش پرداخته در بن هر موئی هُوئی زخم در
 سر هر کوئی نعره ئی بر آرم جانم فدای هر بنده
 دیرینت هستیم قربان آن ندای شیرینت چون از
 مشاهده بصر در عالم ناسوت محروم نمودی از

ضِيَائِكَ يَا ضِيَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ طَالَتْ
 الْأَعْنَاقُ بِالنَّفَاقِ، أَيْنَ أَسْيَافُ أَنْتِقَامِكَ يَا
 مُهْلِكَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتْ الدَّلَّةُ إِلَى
 الْنَهَائِيَةِ، أَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 أَخَذَتْ الْأَحْزَانُ مَطْلَعَ أَسْمِكَ الرَّحْمَنِ، أَيْنَ
 سُورُ مَظْهَرِ ظُهُورِكَ يَا فَرَحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ
 الْهَمُّ كُلَّ الْأُمَمِ، أَيْنَ أَعْلَامُ أَبْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ
 الْعَالَمِينَ * تَرَى مَشْرِقَ الْآيَاتِ فِي سُبُحَاتِ
 الْإِشَارَاتِ، أَيْنَ إِصْبَعُ قُدْرَتِكَ يَا أَقْتِدَارَ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتْ رَعْدَةُ الْأَطْمَاءِ مَنْ فِي
 الْإِنْشَاءِ، أَيْنَ فُرَاتُ عِنَايَتِكَ يَا رَحْمَةَ الْعَالَمِينَ
 * قَدْ أَخَذَ الْحِرْصُ مَنْ فِي الْإِبْدَاعِ، أَيْنَ
 مَطَالِعُ الْإِنْقِطَاعِ يَا مَوْلَى الْعَالَمِينَ * تَرَى

الْمَظْلُومَ فَرِيداً فِي الْعُرْبَةِ، أَيْنَ جُنْدُ سَمَاءِ
أَمْرِكَ يَا سُلْطَانَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تُرِكْتُ وَحْدَةً
فِي دِيَارِ الْعُرْبَةِ، أَيْنَ مَشَارِقُ وَفَائِكَ يَا وَفَاءَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتْ سَكَرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ
الْآفَاقِ، أَيْنَ رَشْحَاتُ بَحْرِ حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ أَحَاطَتْ وَسَاوِسُ الشَّيْطَانِ مَنْ
فِي الْإِمْكَانِ، أَيْنَ شِهَابُ نَارِكَ يَا نُورَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ تَغَيَّرَ أَكْثَرُ الْوَرَى مِنْ سُكْرِ
الْهَوَى، أَيْنَ مَطَالِعُ التَّقْوَى يَا مَقْصُودَ
الْعَالَمِينَ * تَرَى الْمَظْلُومَ فِي حِجَابِ الظَّلَامِ
بَيْنَ أَهْلِ الشَّمَامِ، أَيْنَ إِشْرَاقُ أَنْوَارِ صَبَاحِكَ يَا
مِصْبَاحَ الْعَالَمِينَ * تَرَانِي مَمْنُوعاً عَنِ الْبَيَانِ،
مِنْ أَيْنَ تَظَهَّرَ نِعْمَاتُكَ يَا وَرَقَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ

رحمانی بفرست نفوس را آیات هدی کن و
جوه را سرج ملاً اعلی زبانها گویا کن و گوشها
شنوا نما تا ترتیل آیات تقدیس کنند و استماع
الحان بدیع از ملکوت جدید هر یک را کوکبی
کن و از افق موهبت کبری درخشنده فرما تا از
مشرق هدی بر قرون و اعصار بتابند توئی مقتدر
و عزیز و بخشنده و درخشنده و دانا لا اله الا
انت العزيز المستعان . ع ع

هو الله

بخشنده یزدانا این بندگان آزادگان بودند و این
جانهای تابان بنور هدایت روشن و درخشنده
گشتند جامی سرشار از باده محبت نوشیدند و
اسراری بی پایان از اوتار معرفت شنیدند دل به

نیستی محض است از کمال و جوب مطلق جلوه
 و فیض بخش پستی را بلندی ده و مستمندی را
 ارجمندی عنایت فرما توده غبرا را جنت اعلی
 کن و گلشن دلها را حدیقه ابهی فرما بیهوشان را
 هوشی ده و خفتگان را بیدار نما و غافلان را
 هوشیار کن و محرومان را محرم اسرار نما و
 مجرمان را مظهر غفران کن و مایوسان را امیدوار
 نما قرن عظیمت را به عنایت قدیمت مزین کن
 توئی مقتدر و توانا و توئی عالم و بینا . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای بخشنده مهربان یاران را دل و جان شادمان
 کن و روح و وجدان جنت رضوان فرما در هر
 دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفسی نفس

غَشَّتِ الظُّنُونُ وَ الْاَوْهَامُ أَكْثَرَ الْاَنَامِ، اَيْنَ
 مَطَالِعِ اَيْقَانِكَ يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَرِقَ
 الْبِهَاءُ فِي بَحْرِ الْبَلَاءِ، اَيْنَ فُلُكُ نَجَاتِكَ يَا
 مُنَجِّى الْعَالَمِينَ * تَرَى مَطْلَعَ آيَاتِكَ فِي
 ظُلُمَاتِ الْاِمْكَانِ، اَيْنَ شَمْسُ اَفْقِ عِنَايَتِكَ يَا
 نَوَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ خَبَتِ مَصَابِيحُ الْاَصْدِقِ وَ
 الْاَصْفَاءِ وَ الْغَيْرَةِ وَ الْوَفَاءِ، اَيْنَ سُؤْنَاتُ غَيْرَتِكَ
 يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ * هَلْ تَرَى مَنْ يَنْصُرُ
 نَفْسَكَ اَوْ يَتَفَكَّرُ فِيمَا وَرَدَ عَلَيْهَا فِي حُبِّكَ *
 اِذَا تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 كُسِرَتْ اَغْصَانُ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى مِنْ هُبُوبِ
 اَرِيَاكِ الْقَضَاءِ، اَيْنَ رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ الْوَجْهُ فِي غُبَارِ الْاِفْتِرَاءِ،

هو الله

ای پروردگار این تشنه سلسبیل حیات را از چشمه حیوان بنوشان و این علیل را از درمان ملکوتی معالجه فرما این مریض را شفای حقیقی بخش و این طریح فراش را از دریاق اعظم قوه و توانائی عطا فرما توئی شافی توئی کافی و توئی وافی . ع ع

هو الابهی

ای مهربان یزدان من این تن را جان بخش و به جانان برسان و از زندان برهان و به ایوان آسمان در آرجهان خاک تنگ است به عالم پاک بی رنگ پرواز ده و عالم ترابی ظلمانی است به جهان نورانی طیران بخش امکان نقص صرف و

أَيْنَ أرياحُ رَحْمَتِكَ يا رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
تَكَدَّرَ ذَيْلُ الْتُّقْدِيسِ مِنْ أُولَى الْتَّدْلِيسِ، أَيْنَ
طِرَارُ تَنْزِيهِكَ يا مُزِينَ الْعَالَمِينَ * قَدْ رَكَدَ بَحْرُ
العِنَايَةِ بِمَا أَكْتَسَبَتِ أَيْدِي الْبَرِيَّةِ * أَيْنَ أَمْواجُ
فَضْلِكَ يا مُرَادَ الْعَالَمِينَ * قَدْ عُلقُ بَابُ اللَّقَاءِ
مِنْ ظُلْمِ الْأَعْدَاءِ * أَيْنَ مِفْتَاحُ جُودِكَ يا فَتَّاحَ
العَالَمِينَ * قَدْ أَصْفَرَتِ الْأوراقُ مِنْ سَمومِ
أرياحِ الْتَّفَاقِ، أَيْنَ جَوْدُ سَحَابِ جُودِكَ يا
جَوَادَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَعَبَّرَ الْأَكْوانُ مِنْ عُبارِ
العِصيانِ * أَيْنَ نَفْحَاتُ عُفْرانِكَ يا غَفَّارَ
العَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ الْعِلامُ فِي أَرْضِ
جَدْباءِ * أَيْنَ غَيْثُ سَماءِ فَضْلِكَ يا غِياثَ
العَالَمِينَ * أَنْ يا قَلَمَ الْأَعلى قَدْ سَمِعنا نِداءَكَ

سن سن غیور سن سن صبور سن سن کاشف
ظلام دیجور سن الهی فضل ایله لطف ایله کرم
ایله رحمت ایله معامله ایله گوگلری شاد
ایله جانلری آزاد ایله احسان مزدا د ایله . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار هر چند عاجز و نا توانم ولی تو قادر
و توانا شرمنده ایم درمانده ایم و عاجز مانده ایم
تو معینی تو ظهیری تو دستگیری آنچه سزاوار
پروردگاریست شایان فرما و آنچه شایان
آمرزگاریست ارزان کن توئی بخشنده و دهنده و
حفظ کننده و مهربان . ع ع

الْأَحْلَى مِنْ جَبْرُوتِ الْبَقَاءِ أَنْ أَسْتَمِعَ مَا يَنْطِقُ
بِهِ لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَظْلُومَ الْعَالَمِينَ * لَوْ لَا
الْبُرُودَةُ كَيْفَ تَظْهَرُ حَرَارَةُ بَيَانِكَ يَا مُبَيَّنَ
الْعَالَمِينَ وَ لَوْ لَا الْبَلِيَّةُ كَيْفَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ
أَصْطِبَارِكَ يَا شُعَاعَ الْعَالَمِينَ * لَا تَجْزَعُ مِنَ
الْأَشْرَارِ قَدْ خُلِقْتَ لِلْأَصْطِبَارِ يَا صَبْرَ
الْعَالَمِينَ * مَا أَحْلَى إِشْرَاقِكَ مِنْ أَفْقِ الْمِيثَاقِ
بَيْنَ أَهْلِ النِّفَاقِ وَ أَشْتِيَاقِكَ بِاللَّهِ يَا عِشْقَ
الْعَالَمِينَ * بِكَ أَرْتَفَعُ عِلْمَ الْإِسْتِقْلَالِ عَلَى
أَعْلَى الْجِبَالِ وَ تَمُوجَ بَحْرِ الْإِفْضَالِ يَا وَلَهَ
الْعَالَمِينَ * بِوَحْدَتِكَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ التَّوْحِيدِ
وَ بِغُرْبَتِكَ زَيْنَ وَطَنِ التَّجْرِيدِ أَنْ أَصْطَبِرَ يَا
غَرِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ جَعَلْنَا الدَّلَّةَ قَمِيصَ

نفس نفیس را به انفاس طیب ریاض احدیت
 مشام معطر نموده و به مشاهده آیات وحدانیت
 دیده منور کرده حال مانند باز ساعد شهریار در
 خطر تعرض جعدان حسود و زاغان عنود است
 ای پروردگار تو حفظ و حمایت فرما و بر رضایت
 موفق کن و این نهال بیهمال باغ هدایت را به
 فیض عنایت هر دم طراوت و لطافت و ترو
 تازگی عطا فرما تا میر وفا گردد و شمع منیر
 انجمن اصفیاء توئی مقتدر و توانا. ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای یزدان مهربان قصورم چوق و عمل مبرورم
 یوق گنهکارم بد کردارم غمگینم بی تمکینم
 بیچاره ام آواره ام گرفتارم ستمکارم سن غفور

العِزَّةَ وَ الْبَلِيَّةَ طِرَازَ هَيْكَلِكَ يَا فَخْرَ الْعَالَمِينَ *
 تَرَى الْقُلُوبَ مُلَّتْ مِنَ الْبَغْضَاءِ وَ لَكَ
 الْإِغْضَاءُ يَا سِتَّارَ الْعَالَمِينَ * إِذَا رَأَيْتَ سَيْفًا أَنْ
 أَقْبَلَ إِذَا طَارَ سَهْمٌ أَنْ أَسْتَقْبَلَ يَا فِدَاءَ
 الْعَالَمِينَ * أَتَنُوحُ أَوْ أُنُوحُ بَلْ أَصِيحُ مِنْ قِلَّةِ
 نَاصِرِيكَ يَا مَنْ بِكَ أَرْتَفَعُ نُوحُ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 سَمِعْتُ نِدَاءَكَ يَا مَحْبُوبَ الْإِبْهِي، إِذَا أَنَارَ
 وَجْهُ الْبَهَاءِ مِنْ حَرَارَةِ الْبَلَاءِ وَ أَنْوَارِ كَلِمَتِكَ
 النَّوْرَاءِ وَ قَامَ بِالْوَفَاءِ فِي مَشْهَدِ الْفِدَاءِ نَاطِرًا
 رِضَاءَكَ يَا مُقَدَّرَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا عَلِيَّ قَبْلَ
 أَكْبَرَ أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ بِهَذَا اللَّوْحِ الَّذِي تَجِدُ مِنْهُ
 رَائِحَةَ مَظْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 مَعْبُودِ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَقْرُؤُهُ الْعِبَادُ طُرًّا وَ

يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ لِيُضْرِمَ فِي كُلِّ عَرِيقٍ مِنْ عُرُوقِهِمْ
نَارًا يَشْتَعِلُ مِنْهَا الْعَالَمِينَ*

لوح احمد

﴿هُوَ السُّلْطَانُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

هَذِهِ وَرَقَةُ الْفِرْدَوْسِ تُعْنَى عَلَى أَفْئَانِ سِدْرَةِ الْبُقَاءِ
بِالْحَانَ قُدْسٍ مَلِيحٍ * وَ تُبَشِّرُ الْمُخْلِصِينَ إِلَى
جِوَارِ اللَّهِ وَالْمُوحَّدِينَ إِلَى سَاحَةِ قُرْبِ كَرِيمٍ * وَ
تُخْبِرُ الْمُنْقَطِعِينَ بِهَذَا النَّبَأِ الَّذِي فَضَّلَ مِنْ نَبَأِ اللَّهِ
الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْفَرِيدِ * وَ تَهْدِي الْمُحِجِّينَ إِلَى
مَقْعَدِ الْقُدْسِ ثُمَّ إِلَى هَذَا الْمَنْظَرِ الْمُنِيرِ * قُلْ إِنَّ
هَذَا لَمَنْظَرُ الْأَكْبَرِ الَّذِي سَطَرَ فِي الْأَوْحَانِ الْمُرْسَلِينَ
* وَ بِهِ يُفْصَلُ الْحَقُّ عَنِ الْبَاطِلِ وَ يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ
حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَشَجَرُ الرُّوحِ الَّذِي أُنْمِرَ بِفَوَاكِهِ

کن اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده هر دلی را
همدم یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا
دوستان را عزیز کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما
هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجمن نما و
سرو این چمن کن و طاوس این گلشن نما تا
جهان را تزئین بخشد و این نور مبین منتشر
نمایند و جبین به پرتو فیض قدیم بیارایند توئی
مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا لا
اله الا انت الکریم الرحیم المعطی الفضال.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای خداوند پر عطا صد هزار امیر در کمندت
اسیر و هزاران سروران در آستانت پاسبان این

اللَّهُ الْعَلِيِّ الْمُقْتَدِرِ الْعَظِيمِ * أَنْ يَا أَحْمَدُ فَاشْهَدْ
 بَأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السُّلْطَانُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ
 الْقَدِيرُ * وَالَّذِي أَرْسَلَهُ بِأَسْمِ عَلِيٍّ هُوَ حَقُّ مَنْ
 عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّا كُلُّ بَأْمَرِهِ لَمِنَ الْعَامِلِينَ * قُلْ يَا قَوْمِ
 فَاتَّبِعُوا حُدُودَ اللَّهِ الَّتِي فُرِضَتْ فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدُنِّ
 عَزِيزٍ حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَسُلْطَانُ الرَّسُلِ وَكِتَابُهُ لِأُمَّ
 الْكِتَابِ إِنَّ أَنْتُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ * كَذَلِكَ يُذَكِّرُكُمْ
 الْوَرَقَاءُ فِي هَذَا السَّجْنِ وَمَا عَلَيْهِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ * فَمَنْ شَاءَ فَلْيُعْرِضْ عَنْ هَذَا أَلْنُصَحِ وَ
 مَنْ شَاءَ فَلْيَتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا * قُلْ يَا قَوْمِ إِنَّ
 تَكْفُرُوا بِهَذِهِ الْآيَاتِ فَبِأَيِّ حُجَّةٍ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ مِنْ
 قَبْلُ هَاتُوا بِهَا يَا مَلَأَ الْكَاذِبِينَ * لَا فَوْ أَلَّذِي
 نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ يَقْدِرُوا وَلَنْ يَسْتَطِيعُوا وَلَوْ يَكُونُ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا * أَنْ يَا أَحْمَدُ لَا تَسَسْ

نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و کمالت در
 غایت احتراق حال سوی تو شتافتند تا بوی تو
 بویند کوی تو جویند روی تو بینند ای ایزد مهربان
 از این جهان رها یافتند و به جهان تو پرواز
 نمودند به ملکوت خویش راه ده و درگلشن بقا
 لانه و آشیانه عطا کن تا به آهنگ تقدیس
 پردازند و نغمهٔ بدیع بنوازند و به آواز خوش
 گلبانگ توحید برافرازند توئی بخشنده و توئی
 آمرزنده و توئی درخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای خداوند یاران هوشمند را بنواز عیش روحانی
 مهیا ساز بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنمای
 پروردگار ابرار را بزرگوار کن و فیض ابدی آشکار

فَضَلَى فِي غَيْبَتِي ثُمَّ ذَكَرَ أَيَّامِي فِي أَيَّامِكَ ثُمَّ
 كَرِهْتِي وَغُرْبَتِي فِي هَذَا أَلَسَّجِنَ الْبَعِيدِ * وَكُنْ
 مُسْتَقِيمًا فِي حُبِّي بِحَيْثُ لَنْ يُحَوَّلَ قَلْبُكَ وَ لَوْ
 تُضْرَبُ بِسُيُوفِ الْأَعْدَاءِ وَ يَمْنَعُكَ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ كُنْ كَشْعَلَةَ النَّارِ
 لِأَعْدَائِي وَ كَوَثِرِ الْبُقَاءِ لِأَحِبَّائِي وَ لَا تَكُنْ مِنَ
 الْمُؤْمَرِينَ * وَ إِنْ يَمَسَّكَ الْحُزْنُ فِي سَبِيلِي أَوْ
 أَلْدَلَّةً لِأَجْلِ أَسْمَى لَا تَضْطَرِبْ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 رَبِّكَ وَ رَبِّ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ * لِأَنَّ النَّاسَ يَمْشُونَ
 فِي سَبِيلِ الْوَهْمِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ بَصَرٍ لِيَعْرِفُوا اللَّهَ
 بِعُيُونِهِمْ أَوْ يَسْمَعُوا نِعْمَاتِهِ بِأَذَانِهِمْ وَ كَذَلِكَ
 أَشْهَدَانَهُمْ إِنْ أَنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ * كَذَلِكَ
 حَالَتِ الظُّنُونُ بَيْنَهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ وَ تَمْنَعُهُمْ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَ إِنَّكَ أَنْتَ أَيُّقِنُ فِي ذَاتِكَ

عنایت بوزان و پرتو موهبت مبذول دار تا هر
 یک چون جبل راسخ متین بر این عهد رزین
 رصین ثابت و برقرار ماند و بشکرانه احسانت
 زبان گشایند و هر یک آیتی از آیات توحید
 گردند و هر کدام بیّنه ای از بیّنات کتاب مجید
 توئی خداوند مهربان و توئی جزیل الاحسان
 انک انت الکریم المقتدر العزیز المنان .

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این بندگان یاران تو و این کنیزان
 عزیزان درگاه تو هر یک سرگشته کوی تو آشفته
 روی تو دلدادۀ خوی تو از جهان خاک بیزار
 شدند و طالب عالم پاک کشور تابناک شدند در

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند مهربان این نفوس بندگان آستانند و پاسبانهای راستان شب و روز به نار محبت مشتعلند و به نفحات قدست مؤانس مقصدی جز رضای تو ندارند و آرزویی جز لقای تو نجویند چون شمع در سوز و گدازند و چون مرغ سحری همدم نغمه و آواز هر یک در جنت ابهات صفت حمد تو گویند و از جویبار رحمت بنوشند و در اعلاء کلمه ات بکوشند و از آتش عشقت بسوزند و بجوشند ای پروردگار این مرغان چمنستان محبت را در حقیقه حقیقت لانه و آشیانه بخش و به ترانه وجد و سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی دمساز فرما ابر رحمت ببار بحر موهبت به موج آرنسیم

بَانَ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَالِ فَقَدْ أَعْرَضَ
عَنِ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلُ ثُمَّ اسْتَكْبَرَ عَلَى اللَّهِ فِي أَزْلِ
الْأَزَالِ إِلَى أَبَدِ الْآبِدِينَ * فَاحْفَظْ يَا أَحْمَدُ هَذَا
اللُّوْحَ ثُمَّ أَقْرَأْهُ فِي أَيَّامِكَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ
* فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ قَدَّرَ لِقَارِيئِهِ أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ ثُمَّ عِبَادَةَ
الْتَّقِيَيْنِ * كَذَلِكَ مَنَّا عَلَيْكَ بِفَضْلِ مِنْ عِنْدِنَا وَ
رَحْمَةٍ مِنْ لَدُنَّا لِتَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ * فَوَاللَّهِ مَنْ
كَانَ فِي شِدَّةٍ أَوْ حُزْنٍ وَيَقْرَأُ هَذَا اللُّوْحَ بِصِدْقٍ
مُبِينٍ يَرْفَعُ اللَّهُ حُزْنَهُ وَيَكْشِفُ ضَرَّهُ وَيُفْرَجُ كَرْبَهُ وَ
إِنَّهُ لَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ * ثُمَّ ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا كُلَّ مَنْ سَكَنَ فِي
مَدِينَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْجَمِيلِ * مِنَ الَّذِينَ هُمْ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَبِالَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَ
كَانُوا عَلَى مَنَاهِجِ الْحَقِّ لِمَنْ أَسَّالِكِينَ *

منتخبی از مناجات های حضرت بهاءالله

الها معبودا کریم رحیما

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد اسمی از
اسمایت خاضع و خاشع. ای کریم کرمت عالم
را احاطه نموده و رحمتت سبقت گرفته. ترا
قسم میدهم بکلمه علیا و اقتدار قلم اعلی که
این عبد را مؤید فرمائی بر آنچه لایق ایام
تواست. غریبی اراده وطن اعلی نموده و
قاصدی قصد غایت قصوی کرده او را مدد فرما
تا بر خدمتت قیام نماید و بانتشار اوامر و
احکامت مشغول گردد. ای کریم این فقیر را از
بحر غنایت محروم منما و این مسکین را در ظل
رحمتت مقررده که شاید از نفحات وحی تازه

هُوالله

ای پروردگار به جنود ملاً اعلی نصرت نما و به
جیوش ملائکه محبت و صفا اعانت کن نغمات
قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور
حقیقت جلوه ده دیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی بگوش رسان و هر دلتنگ
عالم ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت بفرست
باران موهبت بیار چمن هدایت بیارا ریاحین
معانی انبات کن و سلطان گل را تاج موهبت بر
سرنه و بلبلان روحانی را به غزلخوانی بخوان و
حقایق و معانی تعلیم ده توئی پروردگار توئی
کردگار توئی مجلی طور در کشور انوار. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیمانند مقدّس از بیگانه و خویش و
پیوند دردمندان توئیم درمانی عنایت فرما
مستمندان توئیم سر و سامانی مرحمت کن
مدهوش جام الستیم جوشی بده و باده نوش بزم
محبّتیم خروشی احسان کن گوشها منتظر ندای
سروش برسان هوشها مترصد الهام بفرما این
بندگان را بنواز و این افتادگان را بردارگنه کاریم
بیامرز افسردگانیم بر افروز پژمردگانیم به نار
محبّت بسوز توئی معطی و توانا و آشنا.

ع ع

شود و بحیات ابدی فائز گردد . توئی قادر و توانا
و توئی عالم و دانا. لا اله الا أنت العلیّ
الاعلیّ.

بگو ای آقای من و مولای من
و اله من و پدید آورنده من،

سؤال میکنم از دریای بخشش تو که این نهال
نورسته در بوستان محبّت خود را از کوثر حیوان
بنوشان و از اریاح خریف حفظش نما . توئی
توانا و توئی دانا . ای خدای من بتورو آوردم و
ترا ذکر مینمایم و بمبارکی سمت از دونت
فارغ و آزادم . ای خدا بتوناظریم و از تو میطلبیم
ظاهر کن از ما آنچه را که سزاوار تو و ایام
تواست . توئی عطاکننده و بخشنده.

گل جلوه نمودند ای خداوند یکتا این نفوس
مطمئنّه را جام عطا بخش و این قلوب راضیه
مرضیه را نشئه صهباء احسان کن تا یاد کمال و
جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به
جذب و طرب آرند جام عشق به دور آرند و باده
سرور و شادمانی ابدی بنوشند و بنوشانند خدایا
این مستمندان را توانگر فرما و این مظلومان را
ارجمند کن و این سرگشتگان را سر و سامانی ده
و این محزونان را سرور ابدی بخش توئی مقتدر
و توانا و توئی بخشنده و مهربان .

ع ع

الهی الهی

این عبد را از شرّ نفس و هوی حفظ فرما و بنور
برّ و تقوی مزین دار . ای مالک من مملوکت ترا
ذکر مینماید و لازال بصرش منتظر عنایات
لانهایه تو بوده و هست . پس باز کن باب
رحمت را و قسمتی عطا فرما این عبد
متمسک را . از یک کلمه علیا عالم وجود را
موجود فرمودی و بانواع مائده و نعمت و آلاء
لاتحصی مزین داشتی . توئی بخشنده و توانا لا
اله الا أنت العلیّ الابهی .

هُوَ اللهُ

ای پاک یزدان من این یاران با وفا مفتون روی
تو اند و مجنون موی تو و سرگشته کوی تو و
تشنه جوی تو نظر عنایتی فرما و موهبتی مبذول
دار که هر دم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع
خواهند به وصایا و نصائح تو پردازند و درس
عشق و محبت بیاموزند و به موجب تعالیم
رحمانی روش و سلوک نمایند ای خدای مهربان
این بندگان از بیوفایان جفا دیدند و در هر روزی
بلائی کشیدند و تحمل مشقتهای بی پایان
نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه
گشودند و از شدت محبت گریستند و خندیدند و
در نهایت سرور و بشاشت آتش ظلم و ستم را
گلزار و گلشن یافتند چون غنچه شکفتند و مانند

بِسْمِ اللهِ الْاَقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ

الها مقصودا محبوبا کریمًا رحیمًا

توئی آن علیمی که هیچ امری از تو مستور نبوده
و نخواهد بود و توئی آن خبیری که از اسرار
قلوب و نفوس و صدور آگاه بوده و خواهی بود.
هر عمل پاکی بمثابة نور بتو راجع ارادات خاك
را از افلاك بگذراند و سطوت صخره صمّا را
آب نماید. ای خداوند دانا عبادت ضیافت ترا
اراده نموده از او بپذیر و قبولش فرما . توئی
کریمی که احدی از اولین و آخرین از سماء
فضلت محروم بر نگشت . این خدمت را از
عبادت محمد قبل حسن بطراز قبول مزین فرما .
توئی مهیمن بر همه اشیاء و محیط بر ارض و
سماء . لا اله الا انت الفضال الکریم .

هُوَ الْإِبْهِي

پروردگارا مور ضعیفم و پشهٔ نحیف بال و پری شکسته دارم و پائی از دوری بادیهٔ حسرت خسته چشم گریانم بین و جگر سوزانم نظر فرما آه و فغانم جمع طیور را به فریاد آورده و آه پر حسرت قلبم چون شعلهٔ سوزان به جان جهان آتش زده از افق ابهات فیض انوار کن و از ملکوت اعلایت بذل اسرار نما ای نیشان عنایت بارش و ریزش ارزان کن و ای شمس حقیقت تابش و درخشش فراوان بنما شاید این قلوب افسرده تازه و زنده گردد و این نفوس مرده حیات بی اندازه یابد . ع ع

(این مظلوم عوض کلّ استغفار مینماید و یقول:)
الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما. توئی آن کریمی که عفت عالم را احاطه نموده بر عبادت رحم فرما و تأیید نما بر اعمال و اخلاق و اقوالی که لایق ایّام توست. بیک کلمه علیا بحر بخشش موج و بیک اشراق نیر امر آفتاب جود و غفران ظاهر و هویدا. همه بندگان تواند و بامید کرمت زنده اند. دست قدرت از جیب قوت بر آر و این نفوس در گل مانده را نجات ده. توئی مالک اراده و سلطان جود لا اله الا انت العزیز الوهاب.

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن و فقیرانیم
از بحر غنا نصیبی بخش محتاجیم علاجی ده
ذلیلانیم عزّتی ببخش جمیع طیور و وحوش از
خون نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از
فیض عنایت بهره بردار این ضعیف را از فیض
جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانائی
خویش عنایتی بخش رزق یومی را رایگان ده
معیشت ضروری را برکتی احسان فرما تا مستغنی
از دون تو گردیم و بکلی به یاد تو افتیم راه تو
پوئیم روی تو جوئیم راز تو گوئیم توئی توانای
مهربان و توئی رازق عالم انسان . ع ع

هُوَ النَّاصِرُ الْمُعِين

الها کریمنا رحیما

بتو توجّه نموده ام و بحبل عنایت متمسّکم و
بذیل کرمت متشبّث . توئی آن کریمی که یک
قطره از دریای غفرانت عصیان عالمیان را محو
نماید و یک کلمه از فم عنایت آب حیوان بر
اهل امکان مبذول دارد . ای بخشنده یکتا
عبدت را محروم منما و از بحر رحمت قسمتی
عطا نما و از دریای جودت نصیبی مقدر فرما.
السن عالم قابل ذکر نه و افئده امم لایق
ادراک هستیت نه . هستی تو ورای ادراک عقول و
فوق عرفان نفوس بوده و هست . بکمال عجز و
ابتهال بخشش قدیمت را میطلبم و فضل
عمیمت را میجویم . تو دانا و آگاهی بذکرت

زنده‌ام و بامید لقاییت موجود و پاینده آن کن که
سزاوار بخشش توست نه لایق ذکر و ثنای من .
لا اله الا أنت الغفور الکریم . الحمد لك أنت
مقصود القاصدین.

(بلسان جان محبوب امکانرا ندا کن و بگو:)

ای خدای من و مالک من و دوست من و
محبوب جان و روان من، چگونه از عهده شکر
تو برآیم؟ در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم
لسان فضلت مرا ندا نمود و ید عنایتت مرا اخذ
کرد . ای پروردگار من غفلت من بمقامی رسید
که مرا از فرات عذب یقین محروم ساخت و
بماء صدید ظنون راه نمود . از ذکرت غافل
شدم و تو از من غافل نشدی از حبت مخمود

جهان و آن جهان عطا فرما راحت و آسایش ده و
به نصایح و وصایای خویش آرایش بخش و از
آزمایش برهان بخششت جهانگیر است و
الطافت مجیر و دستگیر هر مستجیر عدم را
موهبت وجود بخشیدی و سرگشتگان را به ظلّ
ممدود رساندی و تشنگان را به ماء مورود وارد
نمودی ، کرمتم عمیم است و فضل و جودت
عظیم عنایتت آفتاب است و مشقات و
مشکلات خلق ظلمات پرتوی بینداز و جمیع
یاران و اماء رحمن را راحت ساز توئی مقتدر و
عزیز و توانا و توئی دارندهو رهاننده و بیننده و
مهربان . ع ع

باشیم از هر افقی طالع شود طالب رانحه طیبه
باشیم از هر گلی انتشار یابد خداوندا ما را از
عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود
خویش رسان تا در سبیل تو سلوک نمائیم
جستجوی تو نمائیم و مشاهده جمال و کمالتو
کنیم توئی بخشنده توئی مهربان توئی قادر و
توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی
جمیع را شایان و رایگان ساز به اوج محبت
پرواز ده و با طیور حدیقه الطاف همراز و دمساز
نما قوتی دیگر بخش و حالتی خوشتر عطا فرما
چشم از خطا پوش و عزّت و برکت در این

بودم و نار عنایت تو مشتعل. بکدام وجه بتو
توجه نمایم و بچه لسان ترا بخوانم؟ خجالت و
انفعال مرا فرو گرفته و از جمیع جهات مأیوس
ساخته. و لکن ای پروردگار من و مقصود من و
مولای من شنیده‌ام که فرموده‌ئی امروز روزیست
که اگر یکبار نفسی از روی صدق (ربّ ارنی)
گوید از ملکوت بیان (انظر ترانی) استماع
نماید و از این کلمه مبارکه عالیه مقام امروز
معلوم و واضح است. و همچنین فرموده‌ئی اگر
نفسی از اوّل لا اوّل از جمیع اعمال حسنه
محروم مانده باشد الیوم تدارک آن ممکن است
چه که دریای غفران در امکان ظاهر و آسمان
بخشش مرتفع. سؤال میکنم از تو بحرمت این
روز مبارک که مصدر و مطلع ایّام است مرا

برضای خود موفق بداری و بطراز قبول مزین
نمائی. أی ربّ أنا المسکین و عندک بحر الغناء
و أنا الجاهل و عندک کنوز العلم و العرفان و أنا
البعید و أنّک أنت المقتدر المتعالی القریب.

الها معبودا

این نهالیست تو غرس نمودی از امطار سحاب
رحمت آتش ده . توئی آن کریمی که عصیان
عالم ترا از کرم منع نمود و از بدایع فضلت باز
نداشت توئی که جودت وجود را موجود فرمود و
بافق اعلی راه نمود عبادت را از صراط
مستقیمت منع مفرما. توئی قادر و توانا.

بنوشان و مردگان را به حیات ابدیه زنده کن
کوران را بینا فرما و کران را شنوا کن و گنگان را
گویا نما و افسردگان را بر افروز غافلان را هشیار
کن و خفتگان را بیدار نما و مغروران را متنبّه در
هر کار توئی بخشنده توئی مهربان أنّک انت
الکریم المتعال . ع ع

هُوالله

ای خداوند مهربان بصیرتها را روشن کن گوشها
را شنوا نما دلهای مرده را زنده کن نفوس
خواب را بیدار نما خداوندا ما را از هر قیدی
آزاد فرما و به جهان نا محدود خویش دلالت
کن خداوندا عنایتی فرما که تو را بشناسیم و
عاشق جمال تو باشیم جویای شمس حقیقت

قلباً طاهراً فاخلق فيّ يا الهی * سرّاً ساکناً جدّد
فيّ يا منائی و بروح القوّة ثبتني على أمرک يا
محبوبي و بنور العظمة فاشهدني على صراطک
يا رجائي و بسطان الرّفعة الى سماء قدسک
عرجني يا أولى و بأرياح الصّمدية فابهجني يا
آخري و بنعمات الازليّة فاسترحني يا مؤنسی و
بغناء طلعتک القديمة نجّني عن دونک يا سيّدی
و بظهور کينونتک الدائمة بشرني يا ظاهر فوق
ظاهري و الباطن دون باطني * أنت المقتدر
على ما تشاء لا إله إلا أنت العزيز الغفور *

ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن
قسم به جمالت که جز خطا متاعی نه و به غیر از
آمال اعمالی نه مگر پرده ستاريت بپوشاند و
حفظ و حمایت شامل گردد و الا این ضعفا را
چه توانائی که به خدمت پردازند و این فقرا را
چه غنائی که بساط عزت بگسترانند توئی مقتدر
و توانا تأیید کن توفیق بخش این نفوس پژمرده
را به رشحات ابر موهبت طراوتی عنایت کن و
این حقایق مبتدله را به اشراقات شمس احدیت
روشنائی بخش این ماهیان تشنه لب را به
دریای رحمت افکن و این غافله گمگشته را به
پناه احدیت دلالت کن گمگشتگان را به عین
هدایت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزت
مأوی بخش تشنگان را از سلسبیل موهبت

بسمه المهيمن على الاسماء

قل إلهي إلهي فرّج همّي بجودك و عطائك و
أزل كربتي بسلطنتك و اقتدارك * تراني يا إلهي
مقبلاً إليك حين اذ أحاطت بي الاحزان من كلّ
الجهات * أسئلك يا مالك الوجود و المهيمن
على الغيب و الشهود باسمك الذي به سخرت
الأفئدة و القلوب و بأمواج بحر رحمتك و
اشراقات أنوار نير عطائك أن تجعلني من الذين
ما منعهم شيء من الاشياء عن التوجّه إليك يا
مولى الأسماء و فاطر السماء * أي ربّ تری ما
ورد عليّ في أيّامك أسألك بمشرق أسمائك و
مطلع صفاتك أن تقدّر لي ما يجعلني قائماً على
خدمتك و ناطقاً بثنائك * أنّك أنت المقتدر
القدير و بالاجابة جدير * ثمّ أسألك في آخر

هدایت کن عزّت ابدی عطا فرما از ذلّت نادانی
خلاصی بخش آنک انت الغفور الکریم
العزیز الوهاب . ع ع

هُوالله تعالی

پاک یزدانا خداوند مهربانا آوارگان کوی تو ایم و
مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم
افتاده ایم ذلّیلیم حقیریم ضعیفیم رحمتی فرما و
موهبتی عنایت کن از قصور درگذر و خطایای
بی پایان بیوش هر چه هستیم از تو ایم و آنچه
گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم
و راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنه کار
بی سرو سامان پس ای ابررحمت رشحاتی ای
گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی و

عرضی بانوار وجهك أن تصلح أموری و تقضي
دینی و حوائجی * اِنَّكَ اَنْتَ الَّذِي شَهِدَ كُلَّ ذِي
لِسَانٍ بِقُدْرَتِكَ و قُوَّتِكَ و ذِي دَرَايَةِ بِعَظَمَتِكَ و
سُلْطَانِكَ * لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ السَّمْعُ الْمَجِيبُ *

وصیت نامه حضرت بهاءالله

کتاب عَهْدِي

اگر افاق اعلى از زخرف دنيا خالیست و لکن در
خزائن توکل و تفویض از برای وراثت میراث
مرغوب لا عدل له گذاشتیم گنج نگذاشتیم و بر
رنج نیفزودیم * ایم الله در ثروت خوف مستور و
خطر مکنون * انظروا ثم اذکروا ما انزله الرحمن

در هر پست و بلندی به انوار بخشایش عالم
هستی را آرایش بخشیدی و به موهبت کبری
جهان بی پایان را آسایش عطا فرمودی ای
آمرزگار درماندگانیم ولی موهبتت بی پایان
افتادگانیم ولی رحمتت دستگیر بیچارگان اسیر
نفس و هوائیم ولی عنایتت مجیر بینوایان ای
کریم منهج قویم بنما و قلب سلیم بده به فیض
جلیل بنواز و جنت نعیم بخش و از عذاب الیم
برهان هدایت رهبر کن حیات جانپرور بخش
دانائی عطا کن بینائی ده شنوائی احسان نما تا
به حقیقت امور پی بریم پرده بدریم و از فوز
عظیم نصیب گیریم در جمیع مراتب به یگانگی
آشنا گردیم و از ذلت بیگانگی آزاد شویم توئی
مقتدر و توانا و توئی بینا و شنوا عنایت فرما

فرما موهبتی بنما تا شعله ئی ز نیم و لمعه ئی نثار
کنیم قوتی بنمائیم و خدمتی مجری داریم سبب
نورانیّت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیّت
در این خاکدان فانی دمی نیاسائیم و خود را به
شئون فانیه نیالائیم بزم هدایت بیارائیم و به
خون خویش آیات محبّت بنگاریم خوف و خطر
بگذاریم شجر پر ثمر شویم و در این جهان بی
بنیان سبب ظهور کمالات عالم انسان گردیم
انک انت الکریم الرّحیم الغفور التّوّاب .

ع ع

هُوالله

ای پروردگار ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان
فضل و عطایت درمان هر دردی و خوان نعمت

فی الفرقان (ویل لكلّ هُمزة لُمزة الّذی جمع
مالاً و عدّده). ثروت عالمرا وفائی نه آنچه را فنا
اخذ نماید و تغییر پذیرد لایق اعتنا نبوده و
نیست مگر علی قدر معلوم * مقصود این مظلوم
از حمل شداید و بلایا و انزال آیات و اظهار
بیّنات اخماد نار ضغینه و بغضاء بوده که شاید
آفاق افئدة اهل عالم بنور اتّفاق منور گردد و
باسایش حقیقی فائز گردد * و از افق لوح الهی
نیر این بیان لائح و مشرق باید کلّ بآن ناظر
باشند * ای اهل عالم شما را وصیت مینمایم
بآنچه سبب ارتفاع مقامات شما است * بتقوی
الله تمسک نمائید و بذیل معروف تشبّث کنید *
براستی میگویم لسان از برای ذکر خیر است او را
بگفتار زشت میالائید * عفا الله عمّا سلف از

فدایت ای دلبر نازنینم ای یار دلنشینم عنایتی
فرما که در ملکوت ابهات با رخی روشن و
وجدانی چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت
امرت کوشم و جان در رهت افشانم و خاک ره
احبّایت گردم انک انت الکریم الرحیم . ع ع

هُوَالله

ای دلبر مهربان این یاران سر مست جام پیمانند
و در محبت سرگشته و بادیه پیما از فراق پر
احتراقند و به اشراق در نهایت اشتیاق از
ملکوت غیب جهان پنهان تجلی عنایت نما و
پرتو موهبت افشان هر دم فیضی جدید فرست و
فضلی بدیع پدید فرمای پروردگار ما ناتوانیم تو
توانا مورانیم و تو سلیمان ملکوت ابهی عنایتی

بعد باید کلّ بما ینبغی تکلم نمایند از لعن و
طعن و ما یتکدر به الانسان اجتناب نمایند *
مقام انسان بزرگ است * چندی قبل این کلمه
علیا از مخزن قلم ابهی ظاهر: امروز روزیست
بزرگ و مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز
ظاهر شده و میشود * مقام انسان بزرگست اگر
بحقّ و راستی تمسک نماید و بر امر ثابت و
راسخ

باشد * انسان حقیقی بمثابه آسمان لدی
الرحمن مشهود شمس و قمر سمع و بصر و
انجم او اخلاق منیره مضمیئه مقامش اعلی
المقام و آثارش مربی امکان * هر مقبلی الیوم
عرف قمیصرا یافت و بقلب طاهر بافق اعلی
توجه نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمراء

عبادک التُّقَبَاءُ النُّجَبَاءُ اَنْتَکَ انتَ المؤيِّدُ لمن
تشاء على ما تشاء و اَنْتَکَ انتَ القويُّ القديرُ .

ع ع

هُوَاللهُ

ای پروردگار این بندهٔ ضعیف را با دوستانت در
آستان عبودیتت مقرّ و مأوی بخش تا به شروط
عبودیت قیام و جان و دل و تن در کمال سرور
نثار نمائیم توئی معطی و مؤید در جمیع شئون .

ع ع

هُوَالابهي

ای بنده حق دست شکرانه به درگاه خداوند
یگانه بلند نما و بگو ای بها جان جانم به

مذکور * (خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب
منه بذكری العزيز البديع) * ای اهل عالم
مذهب الهی از برای محبت و اتحاد است او را
سبب عداوت و اختلاف نمائید * نزد صاحبان
بصر و اهل منظر اکبر آنچه سبب حفظ و علّت
راحت و آسایش عباد است از قلم اعلی نازل
شده و لکن جهّال ارض چون مربّای نفس و
هوسند از حکمتهای بالغه حکیم حقیقی غافلند
و بظنون و اوهام ناطق و عامل * یا أولیاء الله و
أمناءه ملوک مظاهر قدرت و مطالع عزّت و ثروت
حقّند درباره ایشان دعا کنید حکومت ارض بآن
نفوس عنایت شد و قلوب را از برای خود مقرر
داشت * نزاع و جدال را نهی فرمود نهیاً عظیماً
فی الكتاب . هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم

تراپیّه را به شعاع آفتاب رحمانیّه نمایش و
وجودی عنایت کردی و این قطرات فانیه را به
امواج بحر احدیّت هیجان و طوفان مرحمت
فرمودی ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت
کنی و خاک را جلوه گاه آفتاب پرشکوه فرمائی
لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم
تا در بین ملاً امکان شرمسار نگردیم . ع ع

هُوَاللّٰهُ

رَبِّ اَيَّدِنِي عَلٰى خِدْمَةِ اِحْبَائِكَ وَ شَرِّحْ صَدُورِ
اَرْقَائِكَ وَ تَطْيِيبِ قُلُوبِ اَصْفِيَائِكَ وَ اِرَاحَةَ
اَرْوَاحِ اَوْلِيَّائِكَ حَتّٰى اَقُومَ بِرُوحِي وَ جَسَدِي وَ
فِؤَادِي عَلٰى مَا تَحَبَّبْتَ وَ تَرْضٰى مِنْ عِبُودِيَّةِ

و عصمه من حکم المحو و زینّه بطراز الاثبات
* انه هو العليم الحكيم * مظاهر حکم و مطالع
امرکه بطراز عدل و انصاف مزینند بر کلّ اعانت
آن نفوس لازم * طوبی للامراء و العلماء فی
البهاء اولئك أمنائی بین عبادی و مشارق
أحكامی بین خلقی علیهم بهائی و رحمتی و
فضلی الذی أحاط الوجود * در کتاب اقدس
در این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش
انوار بخشش الهی لامع و ساطع و مشرق است
* یا اغصانی در وجود قوّت عظیمه و قدرت
کامله مکنون و مستور باو و جهت اتّحاد او ناظر
باشید نه به اختلاف ظاهره از او * وصیّة الله
آنکه باید اغصان و افنان و منتسبین طراً بغصن
اعظم ناظر باشند * انظروا ما انزلناه فی کتابی

الاقْدَس (اِذَا غِيضَ بَحْرَ الْوَصَالِ وَ قَضِيَ كِتَابَ الْمَبْدَأِ فِي الْمَالِ تَوَجَّهُوا إِلَيَّ مِنْ أَرَادَهُ اللَّهُ الَّذِي انْتَشَبَ مِنْ هَذَا الْأَصْلِ الْقَدِيمِ) * مَقْصُودُ أَيْضًا مِنْ آيَةِ مَبَارَكَةِ غَضَنِ اعْظَمَ بُوْدَهُ * كَذَلِكَ أَظْهَرْنَا الْأَمْرَ فَضْلًا مِنْ عِنْدِنَا وَأَنَا الْفَضْلُ الْكَرِيمُ * قَدْ قَدَّرَ اللَّهُ مَقَامَ الْغَضَنِ الْأَكْبَرِ بَعْدَ مَقَامِهِ أَنَّهُ هُوَ الْأَمْرُ الْحَكِيمُ * قَدْ اصْطَفَيْنَا الْأَكْبَرَ بَعْدَ الْأَعْظَمِ أَمْرًا مِنْ لَدُنِّ عَلِيمٍ خَيْرٍ * مَحَبَّتِ اغْصَانِ بِرِ كَلِّ لَازِمٍ وَلَكِنْ مَا قَدَّرَ اللَّهُ لَهُمْ حَقًّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ * يَا اغْصَانِي وَ افْنَانِي وَ ذُوِي قَرَابَتِي نُوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ بِمَعْرُوفٍ وَ بِمَا يَنْبَغِي وَ بِمَا تَرْتَفِعُ بِهِ مَقَامَاتِكُمْ * بَرَأْسَتِي مِيْكَوِيْمُ تَقْوَى سَرْدَارِ اعْظَمِ اسْتِ اِزْ بَرَايِ نَصْرَتِ اَمْرِ اَلْهِي وَ جُنُوْدِيْكَه لَاقِي اَيْنِ سَرْدَارِ اسْتِ اِخْلَاقِ وَ اَعْمَالِ طَيِّبَةِ طَاهِرِهِ

ای یار مهربان و مونس دل و جان آن آشنا را از بیگانگان حفظ و حمایت فرما و سبب انتشار نور هدایت کن مظهر موهبت نما و موقیّت عطا فرما تا به خدمت پردازد و به عبودیت شتابد توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و دهنده و تابنده و پرورنده و مهربان . ع ع

هُوَ الْاَبْهِي

خدایا این چه فضیلتیست که عنایت فرمودی و این چه احسانیتست که ارزان کردی قلوب را حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص منفرد اجسام را احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراک روح و روان این ذرات

هُوَاللَّهُ

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانا
فرما خدایا فقیریم غنای ملکوتی ده خدایا مرده
ایم حیات سرمدی بخش خدایا ذلت محضیم
در ملکوت عزیز فرما اگر تأییدات آسمانی شامل
گردد هر یک از ما ستاره درخشنده گردد و الا از
خاک پست تر شود خدایا تأیید کن نصرت فرما
ما را غالب بر نفس و هوی کن و از عالم
طبیعت نجات ده خدایا به نفات روح القدس
زنده فرما تا به خدمت تو قیام نمائیم و به
عبادت تو مشغول گردیم و با نهایت صدق و
صفا به انتشار آثار ملکوت پردازیم توئی مقتدر
و توانا و توئی بخشنده و مهربان . ع ع

مرضیه بوده و هست * بگوای عباد اسباب نظم
را سبب پریشانی منمائیید و علّت اتحاد را علّت
اختلاف مسازید * امید آنکه اهل بهاء بکلمه
مبارکه قل کلّ من عند الله ناظر باشند و این کلمه
علیا بمتابه آبست از برای اطفاء نار ضغینه و
بغضاء که در قلوب و صدور مکنون و مخزون
است * احزاب مختلفه از این کلمه واحده بنور
اتّحاد حقیقی فائز میشوند * انه يقول الحقّ و
یهدی السبیل و هو المقتدر العزیز الجمیل *
احترام و ملاحظه اغصان بر کلّ لازم لاغزاز امر
و ارتفاع کلمه و این حکم از قبل و بعد در کتب
الهی مذکور و مسطور * طوبی لمن فاز بما امر به
من لدن آمر قدیم * و همچنین احترام حرم و آل

الله و افنان و منتسبین و نوصیکم بخدمه الامم و
اصلاح العالم*

از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که
سبب حیات عالم و نجات امم است * نصایح قلم
اعلی را بگوش حقیقی اصغا نمائید * آنها خیر لکم
عما علی الارض * یشهد بذلك کتابی العزیز
البدیع*

ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ماهیان
تشنه لبیم دریای آب حیات طلبیم پروانه عالم
ناسوتیم آرزوی سراج لاهوت داریم در نهایت
ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم
میزنیم پس ای ربّ الجنود تأیید فرما تا سپاه
انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد ما
را به خدمت ملکوت موقّق دار و بر اسرار الهی
مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از
حیات ابدیه بهره و نصیب بخش زبان را گویا
کن و دیده ها را بینا نما تا مشاهده عالم
ملکوت کنیم و به نطق فصیح ستایش جمال و
کمال تو نمائیم توئی بخشنده و مهربان.

عبدالبهاء عبّاس

هُوَ اللهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس پر شوق و وله را به رحمت بی پایان موفق فرما تا مواهب عالم انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی در گلستان هدایت گلهای پر طراوت گردند و در ریاض حقیقت درختانی در نهایت لطافتای خداوند بر خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش مستغنی کن در هر دمی شبنمی فرست تا گلشن قلوب سبز و خرم گردد و ریاحین فیض عنایت بروید .

ع ع

هُوَ اللهُ

ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری و ملائکه روحانی ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم

زیارتنامه حضرت بهاءالله

الْتَّنَاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَ الْبِهَاءِ
الَّذِي طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ
الْكِبْرِيَاءِ وَسُلْطَانَ الْبَقَاءِ وَمَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالسَّمَاءِ * أَشْهَدُ أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سَلْطَنَةُ اللَّهِ
وَأَقْتَدَارُهُ وَعَظْمَةُ اللَّهِ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَبِكَ أَشْرَقَتْ
شُمُوسُ الْقَدَمِ فِي سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَطَلَعَ جَمَالُ
الْغَيْبِ عَنِ أَفْقِ الْبَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّ بِحَرَكَتِهِ مِنْ
قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ وَالنُّونِ وَبَرَزَ سِرُّ اللَّهِ
الْمَكْنُونِ وَبَدَّتِ الْمُمْكِنَاتُ وَبَعَثَتِ الظُّهُورَاتُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ ظَهَرَ جَمَالُ الْمَعْبُودِ وَبَوَجْهِكَ
لَا حَ وَجْهَ الْمَقْصُودِ وَبِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ فُصِّلَ بَيْنَ
الْمُمْكِنَاتِ وَصَعِدَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى الذِّرْوَةِ الْعُلْيَا

وَالْمُشْرِكُونَ إِلَى الدَّرَكَاتِ السُّفْلَى وَأَشْهَدُ بِأَنَّ مَنْ
 عَرَفَكَ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ فَازَ بِلِقَائِكَ فَقَدْ فَازَ
 بِلِقَاءِ اللَّهِ فَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَخَضَعَ
 بِسُلْطَانِكَ وَشَرَفَ بِلِقَائِكَ وَبَلَغَ بِرِضَائِكَ وَطَافَ
 فِي حَوْلِكَ وَحَضَرَ تَلْقَاءَ عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ
 وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ بِآيَاتِكَ وَجَاهَدَ بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ
 بِنَفْسِكَ وَاسْتَكْبَرَ لَدَى وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ
 وَفَرَّ مِنْ حُكُومَتِكَ وَاقْتَدَارَكَ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 فِي أَلْوَابِ الْقُدْسِ مِنْ إصْبَعِ الْأَمْرِ مَكْتُوبًا. يَا
 إِلَهِي وَمَحْبُوبِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ عَنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ
 وَعِنَايَتِكَ نَفْحَاتِ قُدْسِ أَلْطَافِكَ لِتَجْذِبَنِي عَنْ
 نَفْسِي وَعَنِ الدُّنْيَا إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ كُنْتَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ مُحِيطًا. عَلَيْكَ يَا جَمَالَ اللَّهِ ثَنَاءُ اللَّهِ وَذِكْرُهُ وَ

هُوَ اللَّهُ

پروردگار مهربانا یاران سرگشته کوی تو اند و
 دل بسته روی تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و
 حرقت بیحد و شمار سوی تو پویند روی تو
 جویند راز تو گویند تأیید فرما توفیق بخش تا در
 عبودیت استقامت نمایند و به خدمت پردازند
 محفل انس بیاریند و در ظل عنایت بیاسایند و
 به قربانگاه عشق بیایند و روی و موی به خون
 خویش بیالایند ای دلبر آسمانی یاران شایان
 عنایت و مهربانی و تودانی آنچه خواهی می
 نمائی عون توئی صون توئی بخشنده دو کون
 توئی انت التَّوَابِ الرَّحِيمِ . ع ع

و سامان را ببخش پس گناه هر عاصی نادان
توئی بخشنده و مهربان و توئی آمرزنده و
مستعان.

ع ع

هُوَ اللهُ

ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت
باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که :ای
مهربان تو ستر کن و بپوش خطا از ما عطا از تو
جفا از ما وفا از تو گناه از ما پناه از تو بیماری از
ما شفا از تو بپوش و بیامرز وفا کن پناه ده شفا
بخش .

ع ع

بِهَاءِ اللَّهِ وَتَوْرَهُ أَشْهَدُ بِأَنْ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ
مَظْلُومًا شِبْهَكَ كُنْتَ فِي أَيَامِكَ فِي غَمَرَاتِ
الْبَلَايَا مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَمَرَّةً
كُنْتَ تَحْتَ سُيُوفِ الْأَعْدَاءِ وَمَعَ كُلِّ ذَلِكَ أُمِرْتَ
النَّاسَ بِمَا أُمِرْتَ بِهِ مِنْ لَدُنْ عَلِيمٍ حَكِيمٍ. رُوحِي
لِضُرِّكَ الْفِدَاءُ وَنَفْسِي لِبَلَائِكَ الْفِدَاءُ أَسْأَلُ اللَّهَ
بِكَ وَبِالَّذِينَ اسْتَضَاءَتْ وُجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ
وَجْهِكَ وَاتَّبَعُوا مَا أُمِرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ
السُّبْحَاتِ الَّتِي حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ
وَيَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي
عَلَى السِّدْرَةِ وَأَوْرَاقِهَا وَأَغْصَانِهَا وَأَفْنَانِهَا وَأَصُولِهَا
وَفُرُوعِهَا بِدَوَامِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا
ثُمَّ احْفَظْهَا مِنْ شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَجُنُودِ الظَّالِمِينَ

إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ. صَلَّى اللَّهُمَ يَا إِلَهِي
عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ وَإِمَائِكَ الْفَائِزَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ
الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
الْكَرِيمُ .

بخش برهان برسان بنواز و به نار محبتت بگذار
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ اللَّهُ

پاک یزدانا کلّ گنه کاریم و تو آمرزگار جمیع
جامع عیویم و تو کاشف کُروب گناه این
عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رقّ
منشور محوکن نظر به استحقاق و استعداد مفرما
به آنچه شایان آستان رحمانیت است معامله فرما
غفران صفت جلیل است و عفو و صفح از
اعظم نعوت آن خداوند مجید پس گناه این
بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان در
گذر ذنب این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی
پناه بزرگتر از کوه پر شکوه اولّ قصور این بی سر

منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

هُوَالله

ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل بی پایان
ایمان و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی
جان بشارت یافت دل مسرت جست دیده بینا
شد گوش شنوا گردید انوار اشراق مشاهده شد
آهنگ ملاً اعلی استماع گردید یزدان مهربانا
چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش از
اغیار محفوظ دار و از اشرار مصون کن تا
همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با

عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما
تا ابواب فتوح را مفتوح بینند و فضل موفور را
مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم توئی
معطی و توئی کریم .

عبدالبهاء عباس

هُوَالله

پاک و مقدّسا و بیچون و منزّها پرستش ترا سزا
که بسا بی سرو پائی را سرور دو جهان نمودی و
بسیار سر گشته و سودائی را مقرب آستان
فرمودی پشه پرریشه را توشه عقاب بخشیدی و
شهره بیشه آفاق کردی دیگر چه اندیشه از هر
جفا پیشه که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش بر
قلب بد اندیش خود خدایا تأیید فرما توفیق

افکن تا هر یک با چنگ و دف و نی هی هی
آغاز نماید و صفت حمد تو گوید تا هیکل عالم
به اهتزاز آید به هلله و ولوله آهنگ چنگ
الهی را به ملکوت ابهی رساند . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای دانای راز این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و
توفیق خویش همدم و همراز نما افسر عنایت
کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن
بر سریر عزّت ابدیه بنشان و به اوج اثیر رسان این
بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و
متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت
و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله
یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان

اهل استقامت مجالست نمائیم و روز به روز بر
محبتت بیفزائیم توئی مقتدر و توانا و توئی قادر
و عزیز و بینا و شنوا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای دلبر مهربان یاران را مونس دل و جان باش
در هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در
هر نفسی باده تازه ای بنوشان و می پرست
بگردان تا جام صهبای الهی به دست گیرند و
طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده
الست بخشند . عبدالبهاء عباس

هُوَاللهُ

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن این ابرتیره را زائل کن و این غمام هائل را متلاشی و باطل نسیم جانبخش بوزان و دل‌های مرده را زنده کن باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را تر و تازه نما حدائق قلوب را جنت ابهی کن و حقایق نفوس را ریاض ملاً اعلی ای قدیر رجای این عبد را بپذیر توئی توانا توئی بیهمتا . ع ع

هُوَالْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن بلبلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به آواز ملکوت ابهات همراز کن وجد و طربی در قلوب انداز و جذب و ولهی در افنده و ارواح

ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و خلعتی از هدایت کبری در بر نما زبان ناطق ده و بیان واضح بخش قوت ملکوت بنما و تأیید روح القدس ظاهر کن . توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و درخشنده و بینا . ع ع

هُوَاللهُ

ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی مه رویت کامران فرما . در این عالم چون شمع بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله جمال‌تپرواز ده توئی خجسته دلبر من و توئی فرخنده یار جان پرور من . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار مهربان این نفوس ندای ملکوت شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در فضای جانفزای محبت پریدند عاشقان روی تو اند و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو مشغول به گفتگوی توتوئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ

إلهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو نجسته و نجویم و به غیر از سبیل محبت راهی نیموده و نپویم در شبان تیره نومیدی دیده ام به صبح امید الطاف بی نهایت روشن و باز و در

روح جدید ربّ مجید آنست که این مسئول مستجاب گردد. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان انوار فرما و مظاهر شیطانی را ابرار و اخیار کن ابر رحمت بلند فرما و باران موهبت ببار و نسیم جانپرور بوزان و انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی برگ و شکوفه سبز و خرم گردد کوران بینا شوند و کران شنوا گردند نادانان دانا گردند و جاهلان واقف اسرار یزدان شوند توتوئی مقتدر و مقدر و مصور و مهربان انک انت العزيز الکریم المنان . ع ع

سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد جمال و کمال خرم و دمساز هر قطره ای که به عواطف رحمانیت موقّق بحریست بیکران و هر ذره ای که به پرتو عنایت مُؤیّد آفتابست درخشنده و تابان پس ای پاک یزدان من این بنده پرشور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم مدار و این مرغ بی پروبال را در آشیان رحمانی خود و در شاخسار روحانی خویش مسکن و مأوایی عطا فرما. ع ع

هُوالله

ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه فغان و آه صبحگاهی عنایتی فرما و رحمتی کن تا

رشک گلزار و چمن نما بشارت به ارواح ده و مسرت به جانها بخش قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سر و سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفحات تأیید کن بر اعلاء کلمات توفیق بخش بی سران را سروران کن بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان را توانائی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده توئی پروردگار توئی آمرزگار توئی داور کردگاری یاران این مناجات را به کمال تضرّع و ابتهال به درگاه ملیک ملکوت جلال بخوانید و طلب تأیید کنید امید از فضل قدیم و

مضطربیم غنی و توانگر نما جز تو نخواهیم و به
غیر از تو نجوئیم . ع ع

الله ابھی

ای منجذبان جمال ابھی در هویت قلب بحور
محبت یاران پر موج و هیجان و از صہبای
مودت دوستان پر نشئه و سکران آنی نمیگذرد
مگر آنکه به خاطر آئید و دمی نمیروید مگر آنکه
یاد شوید در آستان مقدس به کمال تضرع و
ابتہال نیاز میشود که ای قوی قدیر کل در قبضه
قدرت اسیریم تو مجیر تو دستگیر عنایتی کن
موہبتی فرما ابواب فضل بگشا و نظر الطاف
افکن نسیم جانبخش بفرست دلہای مشتاقان را
زنده کن دیدہ ہا را روشن کن و ساحت دلہا را

جانہای مشتاقان بہ ملکوت احدیتبشتابند و
ارواح آوارگان در سایہ رحمت بیاسایند فرقت پر
حرقت جانرا بگدازد و حرمان و ہجران روان را
مردہ و پژمرده نماید پس ای خدای مہربان
تأییدی بخش و توفیقی دہ تا از این دام و دانہ
برہیم و بہ آشیانہ رحمت بر پریم و در شاخسار
وحدت در حدیقہ عنایت بہ انواع الحان بہ
محامد و نعوت تو مشغول گردیم . ع ع

ای یگانہ مولایم و ای مہربان دانایم
این دوستان حقیقی را از ابریق رحیق مختوم
بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار
گشایشی بخش و بر عبودیت درگاہ چون

عبدالبهاء ثابت و مستقیم فرما آنک انت
المقتدر العزیز الوهاب. ع ع

هُوَ الْمَحْبُوبُ

إِلَهِي وَمَحْبُوبِي أَنِّي أَتَضَرَّعُ بِرُوحِي وَفُؤَادِي أَنْ
تَقَدِّسَنِي مِنْ حُبِّ غَيْرِكَ وَتُطَهِّرَنِي عَنِ التَّعَلُّقِ
بِمَا سِوَاكَ وَاجْعَلْنِي يَا إِلَهِي قَلْبِي خَلِيًّا فَارِعًا
مَنْزَهًا مَمْرَدًا صَافِيًّا حَتَّى يَمْتَلَأَ بِحُبِّ جَمَالِكَ وَ
يَتَوَلَّعَ بِنَارِ عَشْقِكَ وَيُنْجَذِبَ بِنَفْحَاتِ قَدْسِكَ
رَبِّ اجْعَلْ رُوحِي كَأَسَا طَافِحَةٍ بِصَهْبَاءِ مَحَبَّتِكَ
وَفُؤَادِي مِرَاةً صَافِيَةً مُنْجَلِيَّةً مِنْ شَمْسِ جَمَالِكَ
وَلِسَانِي نَاطِقًا بِذِكْرِكَ وَأُذُنِي صَاعِيَةً لِنِدَائِكَ وَ
عَيْنِي كَاشِفَةً لِآيَاتِكَ وَ مَشَامِي مُتَعَطِّرًا
بِنَفْحَاتِكَ وَ قَدَمِي ثَابِتَةً فِي دِينِكَ وَ فُؤَادِي

چون آتشکده پرشعله اند و چونمه و مهریر نور و
پرتو افشان چون علم در امر قد برافراخته اند و
چون مردان در میدان تاخته اند چون شکوفه
شکفته اند و چون گل خندان و شادمان پس ای
مهربان این نفوس قدسیه را به تأییدات ملکوتیه
موفق فرما و این جانهای پاک رامظاهر آیات
لولاک کن آنک انت الکریم الرحمن الرؤف
الرحیم.

هُوَ اللَّهُ

پروردگارا هر چند مور ناتوانیم ماه تابان گردان
پشه ذلیم پادشه جلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز
مصر فرما بیچاره ایم قوی عصر فرما محتاج و

تست ارزانی کن توئی رحیم توئی رحمن توئی
بخشنده توئی مهربان . ع ع

هُوَ الْاِبْهَى

ای یاران روحانی من شب و روز در یاد روی شما
هستیم و روز و شب به ذکر رخ های دلجوی شما
دمی نیاسائیم و نفسی برنیاریم مگر آنکه عجز و
نیاز کنیم و به مناجات دم‌ساز گردیم که : ای یار
پنهان ای مقصود دو جهان ای محبوب مهربان
این بیچارگان اسیر عشق تو اند و آن بینوایان
مستجیر آستان هر شامی از فراق ناله کنند و هر
صبحی از هجوم اهل نفاق فریاد و فغان برآرند
در هر دمی به غمی همدمند و در هر نفسی به
ظالم بد نفسی مبتلا با وجود این حمد ترا که

مستقیماً علی میثاقک و وجهی منوراً بنور
معرفتک انک انت الکریم الرحیم المعطی
اللطف العزیز المحبوب . ع ع

الله ابھی

ای متوجّه الی الله چشم از جمیع ما سوی بر بند
و به ملکوت ابھی برگشا آنچه خواهی از او
خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد هزار
حاجات روا نماید و به التفاتی صد هزار درد
بی درمان دوا کند و به انعطافی زخم ها را مرهم
نهد و به نگاهی دل ها را از قید غم برهاند
آنچه کند او کند ما چه توانیم کرد یفعل ما یشاء
و یحکم ما یرید است پس سر تسلیم نه و توکل
بر ربّ رحیم به و البهاء علیک . ع ع

هُوَاللهُ

ای خداوند مهربان این دل را از هر تعلقی فارغ
نما و این جان را به هر بشارتی شادمانی بخش
از قید آشنا و بیگانه آزاد کن و به محبت خویش
گرفتار نما تا بگویی شیدای تو گردم و دیوانه تو
جز تو نخواهم و جز تو نجویم و بغیر از تو نیویم و
بجز راز تو نگویم مانند مرغ سحر در دام محبت
تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگیریم
و بگویمیا بهاء الابهی . ع ع

هُو الابهی

ای پروردگار توانا این بندگان نا توانت را از قیود
هستی آزادی بخش و از دام خود پرستی رهایی
ده جمیع ما را در پناه عنایت منزل و مأوی ده و

سامانی ده دلهای شکسته را مسرور کن و مرغان
بال شکسته را پرواز ده تشنگان را از سلسبیل
عنایت بنوشان و فقیران را از گنج ملکوت
مستغنی فرما طفلان را در مهد عنایت پرورش ده
تا به بلوغ برسند مریضان را به درمان آسمانی
درمان فرما تا صحت و عافیت یابند خداوندا
کوران را بینا کن و کران را شنوا نما مردگان را
زنده کن و پژمردگان را تر و تازه فرما نومیدان را
امیدوار کن و محرومان را به هر عطائی سزاوار
فرما توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربانای
پروردگار هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و
هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو
عزیز هستی پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه
آنچه مقتضای غنای مطلق و قوت و قدرت

کلّ ما را در کھف حفظ و حراست و انقطاع و حرّیت از شئون نفس و هوی نجات بخش تا جمیع متفق و متحد شده در ظلّ خیمه یک رنگ تو آئیم و از صراط گذشته در جنّت ابھی وحدت اصلیه داخل گردیم إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان جز آرزوی رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم میثاق راهی و کامی نجویم شب و روز دردمند درد تو امو روز و شب مجروح تیغ و خدنگ تو جز به ملکوت ابھایت ناله و فغانی نکنم و جز

کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سرو سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفعات تأیید کن بر اعلاء کلمات توفیق بخش بی سران را سروران کن بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان را توانائی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده توئی پروردگار توئی آمرزگار توئی داور کردگار.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

رحمانا رحیما کریمما شرق و غرب از انوار مشرق جمال منور است و مشام روحانیان از نفعات قدست معطر خداوندا بندگان را در ظلّعنایت پناه ده نادانان را بر اسرار حقیقت آگاه کن بیچارگان را ملجأی بخش و آوارگان را سر و

دل از عالم آب و گل رهائی یابد و در اوج
رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاساید.

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو
مجیر تو دستگیر عنایتی کن و موهبتی فرما
ابواب فضل بگشا و نظر الطاف افکن نسیم
جانبخش بفرست دل‌های مشتاق را زنده کن
دیده‌ها را روشن کن و ساحت دل‌ها را رشک
گلزار و چمن نما بشارت به ارواح ده و مسرت به
جانها بخش قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت
عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز
ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز

در پناه احدیت امن و امان نجویم بیزار از هر
بیگانه ام و به یگانگی تو دل بسته ام از غیر تو
بیزارم و از ما دونت در کنارای پروردگار موفّق
بدار تا از سودائیان تو گردم و از شیدائیان تو شوم
سر دفتر مجنونان روی تو گردم و رسوائیان کوی
تو این موهبت را شایان فرما و این عنایت را
رایگان کن تویی پروردگار و تویی آمرزگار.

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای خداوند مهربان عنایتی فرما و موهبتی بنما تا
همت این بینوایان بلند گردد و بندها بگسلیم و
از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به
تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی در دل

سرمدی مشتہرتوئی مقتدر و توانا و توئی بخشندہ
و مہربان اتک انت الکریم المتعال . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این گنہکار را از اغیار بیزار نما و
به محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند هوی
و هوس رها کن و در دام محبت جمال ابھی
بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از بادہ
محبت سرمست و مدهوش گردم. ای خداوند
نادانم و به گمان خویش گرفتار چاره ایکن و
این افتادہ را از نفس امارہ نجات بخش ہر دم
و سوسہ ای نماید و در ہر نفس دام تازہ ای نہد
ای خداوند تو نجات بخش و رہائی دہ و بہ
نفحات قدس خویش چاره ای کن شاید این

بر فروزیم و حجات ما سوی بسوزیم و چشم از
مادون بدوزیم و بہ مشاہدہ جمال در ملکوت
ابہایت بازکنیم . ع ع

هُوَالابھی

ای پروردگار بہ آنچه سزاوار است موفق کن ای
آمرزگار بہ آنچه لایقست مؤید فرما این دست ہا
بہ دامن عفوت پیوستہ و این دلہا بہ محبت
مقیّد و بستہ عنایت کن موهبت بخش . ع ع

هُوَاللّٰهُ

خداوند مہربانا این جمع در ظلّ رحمت تو اند و
این نفوس متوجّہ بہ ملکوت تو خدایا بندگانیم
کرم عنایت کن فقرائیم از کنز آسمانی بخش

نادانیم به حقایق اشیاء دلالت کن ضعیفیم
قوت آسمانی رسان فانی هستیم به عالم بقا در
آر محتاجیم و منتظر تأیید تو اگر عنایت رسد
قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر از الطافت
محروم ماند از هر چیز بی بهره و نصیب شود
پس عنایت کن و مرحمت فرما تا علم وحدت
عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیت آسمانی
شرق و غرب را احاطه کند جمیع احزاب متحد
شوند و حیات ابدی جویند و ترویج وحدت عالم
انسانی نمایند و صالح عمومی انتشار دهند توئی
کریم توئی معطی توئی مهربان. ع ع

خداوندا آمرزگار این مجمع را تأیید کن و توفیق
بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن نماید شرق
و غرب را به پرتو محبت و نور اتفاقمنور کن دای
بخشنده مهربان دلها را به نفثات روح القدس
زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا
جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند
توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربان. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع را مظهر عواطف رحمانیه
فرما و مطلع الطاف سبحانیه نما از بحر بی کران
سیراب کن و از آفتاب مطلع حقیقت روشن و
تابان نما فیضی بخش که انوارش در صبح
ابدی منتشر عنایتی کن که آثارش در ملک

هُوَاللّٰهُ

پاک یزدانا بینائی و شنوا و مقتدری و توانا
صیت نبأ عظیم در جمیع اقالیم منتشر و پرتو
شمس حقیقت در کلّ آفاق ساطع و باهر یاران
در نهایت روح و ریحان و دوستان منجذب روی
آن مه تابان زبانها به ذکرت همدم و قلوب به
نفحات قدست مستبشر دمبدم رویها همه سوی
تو و دلها اسیر کوی تو و جگرها تشنه جوی تو
ندای اسم اعظمت زلزله در آفاق انداخته و
قوّت کلمه اتمّتعلم بر شرق و غرب افراخته
مقبلان کلّ در نهایت تبّتل و ابتهال و مؤمنان در
کمال تضرّع به ملکوت جمالپروردگارا کلّ را
تأیید فرما و توفیق عطا کن تا سبب آسایش
جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش

اعلیٰ ملتدّ فرما پروردگارا خطا کاریم تو مغفرت
کن گنه کاریم تو عفو فرما در پناه خود پناه ده
نقصان را به غفران کامل کن این نفوس را از
عالم اوهام برهان و به حقیقت دلالت بنما تا
تحریّ حقیقت کنند از عالم ناسوت دور شوند و
به عالم ملکوت نزدیک گردند از جهان ظلمانی
به فضای نورانی در آیند از ظلمات امکان
برهان و به انوار لامکان منور فرما مظاهر انوار
کن و مطالع اثمار نما از غیر بیزار فرما و مطّلع بر
اسرار نماای پروردگار تو آمرزگاری و دانا تو
بخشنده ئی و توانا و توئی قادر و بینا .

ع ع

هُوَاللّٰهُ

عالم انسانی فرما تا ظلمات مهلکه تعصب
جاهلی به انوار شمس حقیقت محو و زائل گردد
و این جهان ظلمانی نورانی شود و این عالم
جسمانی پرتو جهان روحانی گیرد و این الوان
مختلفه مبدل به یک رنگ گردد و آهنگ
تسبیح به ملکوت تقدیس تو رسد توئی مقتدر و
توانا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع محض محبت به این
محفل آمدند و با کمال حبّ و وفاق حاضر
شدند خدایا رویها را منور کن ارواح را به بشارت
کبری مستبشر فرما چشم ها را به مشاهده آیات
هدی روشن کن و گوشها را به استماع ندای

بخشند سبب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم
نوع بشر شوند جمیع امم را به جان و دل دوست
حقیقی گردند و کافه ادیان را در نهایت روح و
ریحان یار روحانی شوند ظلمات بیگانگی محو
کنند و آواز یگانگی در جهان منتشر فرمایند
خداوندا کلّ را در پناه خویش پناه ده و به
الطاف بی پایان شادمان و کامران فرما توئی
مقتدر و توانا و توئی بیننده و شنوا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگاریاران را کامکار کن و به عبودیت
همدم و دمساز فرما قلوب را نورانی فرما و وجوه
را رحمانی کن تا بنیان محبت و مهربانی در
عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به یکدیگر

معدود و معروف از حرارت محبت الله چون شعله
سوزان باشند و در فرقت جمال منان ابری گریان
به وفای الهی رویشان روشن گردد و به عنایت
حضرت یزدانی دلهاشان لاله زار و گلشن هر
یکدر امرالله علم مبین گردند و در استقامت بر
عهد و پیمان حصن متین. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این جمع یاران تواند و به جمال تو
منجذبند و به نار محبت مشتعلند این نفوس را
ملائکة آسمانی نما و به نفحه روح القدس زنده
فرما لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما
قوه آسمانی ده و سنوحات رحمانی بخش و
مروج وحدت بشر فرما و سبب محبت و الفت

مفتون و مهر پرور گردند شوق در آغوش
غرب نماید فرنگ بی درنگ سبیل محبت پوید
ترک تاجیک را همدم داند و هم آغوش و
مهربان شمرد کل با هم در نهایت الفت و
یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند بیگانگی
نماند ذکر اغیار نشود و همدگر را آشنا و یار و
غمگسار گردند ای پروردگار این شب تار را روز
روشن فرما و این بغض و عداوت بین ملل را به
انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش
یابد و جهان پر غرور از عالم الهی نصیب موفور
جوید توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و
درخشنده و بینا. ع ع

هُوَاللَّهُ

خداوندا مهربانا کریمایا رحیمایا ما بندگان آستان
توئیم و جمیع در ظلّ وحدانیت تو آفتاب
رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می
بارد الطافت شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ
جمیع را محافظه فرمائی و کلّ را بنظر مکرمت
منظور داریای پروردگار الطاف بی پایان شامل
کن نور هدایت برافروز چشم‌ها را روشن کن
دل‌ها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه ده
و حیات ابدیه احسان فرما ابواب عرفان بگشا
نور ایمان تابان نما در ظلّ عنایت کلّ را متحد
کن و جمیع را متفق فرما تا جمیع انوار یک
شمس شوند امواج یک دریا گردند اثمار یک
شجر شوند از یک چشمه نوشند از یک نسیم

منتهی پناه عنایت فرما و این ماهیان لُجّه توحید
را در بحر اعظم عنایت غوص ده و این بی
سامانان صحرای محبت را در کھف منیع و
ملاذ حفظ و حراست منزل و مأوی احسان کن
تا به عون و فضل و جودت در سماء وجود چون
انجم هدایت بدرخشند و در انجمن عالم چون
چراغهای محبت الله روشن و منور گردند امطار
غمام رحمت باشند و اشعه آفتاب افق حقیقت
لسانی ناطق گردند و فضلی سابق شوند چشمی
بینا باشند و گوشی شنوا داری پر بار گردند و
گلزاری با نفحات مشکبار امواج دریای آثار قدم
شوند و نسائم گلشن اسم اعظم مهبط الهام
باشند و مشرق انوار و مظهر الطاف ربّ مختار در
ملا مقربین محشور گردند و در زمرة مخلصین

به اهتزاز آیند از یک انوار اقتباس نمایند توئی
دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هو الله

خدایا تاریکی نزاع و جدال و قتال بین ادیان و
شعوب و اقوام افق حقیقت را پوشیده و پنهان
نموده جهان محتاج نور هدایت است پس ای
پروردگار عنایتی فرما که شمس حقیقت جهان را
کران به کران روشن نماید . عبدالبهاء عبّاس

هو الله

ای خداوند مهربان به فریاد بیچارگان برس ای
پاک یزدان بر این اطفال یتیم رحم فرما ای
خداوند بی نیاز این سیل شدید را قطع کن ای

هو الله

ای پروردگار دلها را روشن کن ای خداوند
مهربان قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما ای
محبوب بیهمتا نفعات عنایت بوزان انوار
احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از
تأییدات تو بهره و نصیب گیرد این جمع راه تو
پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گیرند
ای پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما . گنج
هدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند
توئی مهربان توئی بخشنده توئی دانا و توانا .

هو الابهی

ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان را در
حدیقه ثبات و استقامت در شاخسار سدره

خالق جهانیان این آتش افروخته را خاموش کن
ای داد رس به فریاد یتیمان برس ای داور
حقیقی مادران جگرخون راتسلّی ده ای رحمان
رحیم بر چشم گریان و دل سوزان پدران رحم
نما این طوفان را ساکت کن و این جنگ
جهانگیر را به صلح و آشتی مبدّل فرما توئی بینا
و شنوا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما از غیر خود
ببزار کن و به محبّت جمالت گرفتار نما نفخه
روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی
بگوش رسان قوّت روحانی عطا کن و سراج
رحمانی در زجاج قلب بر افروز از هر بندی آزاد
کن و از هر تعلّقی نجات ده تا جز رضای تو

جیوش ملائکه محبّت و صفا اعانت کن نغمات
قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور
حقیقت جلوه دهدیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی به گوش رسان و هر
دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت
بفرست باران موهبت ببار چمن هدایت بیارا
ریاحین معانی انبات کن و سلطان گل را تاج
موهبت بر سر نه و بلبلان روحانی را به
غزلخوانی بخوان و حقایق و معانی تعلیم ده
توئی پروردگار توئی کردگار توئی مجلی طور در
کشور انوار و علیّی الأحبّاء البهّاء و الثّناء. ع ع

جميع بندگان خدمت نمائيم جميع خلقت را
دوست داريم و به جميع بشر مهربان باشيم
خدایا توئی مقتدر توئی رحيم توئی غفور و توئی
بزرگوار. ع ع

هُوَالله

ای جمال قدیم و ربّ کریم یاران پر فورانند و
دوستان عاکف آستان کلّ توجه به کوی تو دارند
و آرزوی مشاهده روی تو صادقند و صابر
متوجهند و ناظر جانفشانند و قربان و دلسوخته از
آتش هجراندر محفل ذکر مجتمعند و در مجمع
انس متذکر ولی با زبانی گویا و گوشه شنوا و
چشمی بینا و دلی لبریز به حبّ و وفا ای
پروردگار به جنود ملاً اعلیٰ نصرت نما و به

نطلبم و بغیر از روی تو نجویم و دون راه تو نپویم
نفوس غافله را هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار
نمایم تشنگان را آب حیات بخشم و مریضان را
شفای الهی دهم هر چند حقیرم ذلیل فقیرم اما
پشت و پناهم توئی و معین و ظهیر هم توئی
تأییدی عنایت فرما که کلّ حیران گردند. خدایا
توئی مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و بینا.

ع ع

هُوَالله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عِزَاءُ و انت القويُّ القديرُ و
نحن اذلاءُ و انت العزيز الجليل و نحن فقراءُ و
انت الغنيُّ الكريم ايدنا على عبودية عتبه
قدسك و وقفنا على عبادتكفى مشارق ذكرك و
قدر لنا نشر نفحات قدسك بين خلقك و اشدد

هُوَاللهُ

پروردگارا مهربانا این جمع توجه به تو دارند
مناجات به سوی تو نمایند در نهایت تضرع به
ملکوت تو بتل کنند و طلب عفو و غفران نمایند
خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را
مقدس نما انوار هدایت تابان کن قلوب را منور
فرما نفوس را مستبشر کن جمیع را در ملکوت
خود داخل فرما و در دو جهان کامران نما خدایا
ما ذلیم عزیز فرما عاجزیم قدرت عنایت فرما
فقیریم از کنز ملکوت غنی نما علیم شفا
عنایت کن خدایا به رضای خود دلالت فرما و
از شئون نفس و هوی مقدس دار خدایا ما را بر
محبت خود ثابت نما و بر جمیع خلق مهربان
فرما موفق بر خدمت عالم انسانی کن تا به

أُزورنا على خدمتك بين عبادك حتى نهدي
الأُمم الى اسمك الأعظم و نسوق الملل الى
شاطئ بحر احديتك الاكرامى ربّ نجنا من
علائق الخلائق و الخطيئات السوابق و البليات
اللواحق حتى نقوم على اعلاء كلمتك بكلّ روح
وريحانٍ و نذكرك فى آناء الليل والنهار و ندعوا
الكلّ الى الهدى و نأمر بالتقوى و نُرتل آيات
توحيدك بين ملاء الانشاء انك انت المقتدر
على ما تشاء لا اله الا انت العزيز القدير. ع ع

هُوَاللهُ

إلهى إلهى هذا طيرٌ كليل الجناح بطيء الطيران
أيدّه بشديد القوى حتى يطير الى اوج الفلاح و
النجاح و يُرفرف بكلّ سرورٍ و انشراحٍ فى هذا

الفَضَاءِ وَيَرْتَفِعَ هَدِيرُهُ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ بِاسْمِكَ
الْأَعْلَى وَتَتَلَدَّدُ الْأَذَانُ مِنْ هَذَا النَّدَاءِ وَتَقَرَّرُ
الْأَعْيُنُ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ الْهُدَى رَبِّ أَتَى فَرِيدُ
وَحِيدٌ حَقِيرٌ لَيْسَ لِي ظَهِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا نَصِيرٌ إِلَّا
أَنْتَ وَلَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَفَقَّنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَ
أَيَّدَنِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ وَانصُرْنِي فِي أَعْلَاءِ
كَلِمَتِكَ وَانطِقْنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ
أَنْكُمُعِينَ الضُّعْفَاءِ وَنَصِيرِ الضُّعْرَاءِ وَأَنْتَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَتَّى الْقُوَّةَ
الْمَلَكُوتِيَّةَ وَهَذَا الْفَقِيرَ يَتَرَجَّى كُنُوزَ السَّمَاوِيَّةِ وَ
هَذَا الظَّمآنَ يَشْتَاقُ مَعِينَ الْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ وَهَذَا

هو الله

ای پروردگار مهربان این انجمن بجهت نصرت
کلمه الله و روح القدس تشکیل شده تأیید و
توفیق بخش و مؤید به قوه آسمانی نما تا این
انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوار
رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند
تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم
انسانی خدمت کند نفوس را از ظلمات عالم
طبیعت منسلخ نماید و به نورانیت الهیه روشن
نماید تعمیر به روح و نور و حیات ابدیه بخشد.

عبدالبهاء عباس

العلیلَ یرجوا شفاءَ الغلیلِ برحمتِكَ الواسِعَةِ الَّتِی
 اِخْتَصَّصْتَ بِهَا عِبَادَكَ الْمُخْتَارِینَ فِی مَلَكُوتِكَ
 الْأَعْلَى رَبِّ لَیْسَ لِی نَصِیرٌ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مُجِیرٌ
 إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مَعِینٌ إِلَّا أَنْتَ ائِدْنِی بِمَلَائِکَتِکَ
 عَلِی نَشْرِ نَفْحَاتِ قُدْسِکَ وَ بَثِّ تَعَالِیمِکَ بَیْنَ
 خَیْرَةِ خَلْقِکَ رَبِّ اجْعَلْنِی مُنْقَطِعاً عَنِ دُونِکَ
 مُتَشَبِّهًا بِذِیلِ عَنَائِتِکَ مُخْلِصًا فِی دِینِکَ ثَابِتًا
 عَلِی مَحَبَّتِکَ عَامِلًا بِمَا أَمَرْتَنِی بِهِ فِی کِتَابِکَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِیزُ الْقَدِیرُ. ع ع

هُوَ اللَّهُ

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مَعَ ذُلِّي وَ عَدَمِ اسْتِعْدَادِي وَ
 اِقْتِدَارِي مُهْتَمًّا بِعِظَائِمِ الْأُمُورِ قَاصِدًا لِأَعْلَاءِ
 كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْجُمْهُورِ نَادِيًا لِنَشْرِ تَعَالِيمِكَ بَیْنَ

رحمانی کناین قلوب زنده را سرشار از باده
 محبتت فرما و این جانهای آزاد را به بشارات
 کبری فرح و مسرت بی منتهی بخش زبانها را به
 ذکرت ناطق کن و دیده ها را به مشاهده انوار
 ملکوتت روشن فرما ای پروردگار فیض آسمانی
 بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس رابه
 قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی
 رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و
 بشارتی روحی و تأییدی روح القدسی موفق و
 مؤید فرما توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی عالم
 و واقف و بینا. ع ع

العموم و انى لا اَتَوْفَّقُ بهذا الاَّ اَنْ يُؤَيِّدَنى نَفْثَاتُ
روح القدس و ينصُرْنى جُنُودُ ملكوتِكَ الاعلى و
تُحِيطُ بى توفيقاُتِكَ الّتى تَجْعَلُ الدُّبَابَ عَقَاباً و
الْقَطْرَةَ بَحوراً و انهاراً و الذَّرَاتِ شُمُوساً و انواراً
رَبِّ اَيِّدْنى بقوّتِكَ القاهرة و قدرتِكَ النّافذة
حَتّى يَنْطِقَ لسانى بِمَحَامِدِكَ و نُعُوتِكَ بَيْنَ
خَلْقِكَ و يَطْفَحَ جَنَانى بِرَحِيقِ مَحَبَّتِكَ و
مَعْرِفَتِكَ اِنَّكَ انتَ المَقْتَدِرُ على ما تَشَاءُ و
اِنَّكَ على كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ع ع

هُوَالله

ای خداوند بیهمتا ای ربّ الملکوت این نفوس
سپاه آسمانی تواند امداد فرما و به جنود ملاً
اعلی نصرت کن تا هر یک نظیر اردوئی شوند و

چند مستمندم ولی هر مستمندی به عنایت تو
ارجمند است و هر توانگری بی الطافت فقیر و
حاجتمندای پروردگار تأییدی فرما که این حمل
اعظم را قدرت تحمل ماند و این عنایت کبری
را محافظه توانم زیرا قوه امتحان شدید است و
سطوت افتتان عظیم کوه کاه گردد و جبل خردل
شود تو آگاهی که در ضمیر جز ذکرت نجویم و
در قلب جز محبتت نخواهم بر خدمت احبّایت
قائم نما و بر عبودیت آستانت دائم کن توئی
مهربان و توئی خداوند کثیر الاحسان. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این نفوس طیبه طاهره را ابناء
ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای

آن ممالک را به محبت اللّٰهُ نورانیّت تعالیم
الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و نصیر آنها باش و
در بیابان و کوه و درّه و جنگلها و دریاها و صحرا
ها مونس آنها باش تا به قوّت ملکوتی و نفثات
روح القدس فریاد زند توئی مقتدر و عزیز و توانا
و توئی دانا و شنوا و بینا. ع ع

هُوالله

ای پروردگار این بنده گنه کار را در ظلّ شجره
عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت
اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاقت ثابت و
محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه
که اریاح افتتان شدید است و صرصر امتحان
غبار انگیز خدایا ثابت بدار خدایا نابت کن

ابهایت رایگان کن و رحمت افق اعلایت شایان
فرما زیرا منجذب جمال نورانیند و زنده از نفس
رحمانی سبزه چمنزار حقیقتند و شکوفه بوستان
معرفت آواره تواند و بیچاره تو افتاده تواند و
دلداده تودر ظلّ جناح احدیّت از امتحانات
شدیده حفظ فرما و در پناه رحمانیّت از
حوادث زمانه محروس دار توئی مقتدر و توانا و
توئی حاضر و بینا. ع ع

هُوالله

ای رحمن ای یزدان بنده ای هستم ضعیف و
نحیف و نا توان ولی در پناه فضل و موهبت تو
پرورش یافتم و از ثدی عنایت شیر خوارم و در
آغوش رحمتت در نشو و نمایم خدایا خدایا

خدایا محفوظ و مصون دار و محفوظ و مأمون
بنما توئی مقتدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و
همتا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

یکتا خداوند مهربانا هر چند استعداد و قابلیت
مفقود است و مشکلات استقامت در بلایا غیر
محصور ولی قابلیت و استعداد امریست موهوب
تو خدایا استعداد بخش و قابلیت ده تا به
استقامت کبری موفق آئیم و از این جهان و
جهانیان درگذریم و نار محبت بر افروزیم و
مانند شمع بسوزیم و بگدازیم و روشنی
بخشیمای رَبِّ ملکوت از این جهان اوهام
برهانو به جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت
ببزارکن و به مواهب ملکوت کامکار فرما از این

مینمائیم تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و
مانند شهد و شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور
وحدت عالم انسانی گردیمبا دلی پاک و جانی
تابناک مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم
پرورگارا نظر به گناه منما به فضل و عنایت
معامله فرما گناه ببخش عطا بفرما نار محبت
برافروز و پرده اوهام و نفس و هوی بسوز ما را از
شر نفس محفوظ و مصون بدار و در ظل
حمایت راحت و آسایش بخش توئی مقتدر و
توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این یاران را بنواز و به آتش عشق
بگداز و به رازت دمسازنما موهبت ملکوت

بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پراشکسته را
از کرم بال و پری احسان نما

ع ع

هُوالابهی

ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من قوتی
ده که تا مقاومت غوائل بسیط زمین نمائیم و
قدرتی بخش که چون بحر محیط موج بر ساحل
شرق و غرب زنیم . ع ع

هُوالله

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی
در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به
ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق

نیستی هستی نما برهان و به هستی حیات ابدیه
موفق فرما سرور و شادمانی بخش و خوشی و
کامرانی عطا فرما دلها را آرام بخش و جانها را
راحت عطا کن تا چون به ملکوت صعود
نمائیم به لقاییت فائز گردیم و در انجمن بالا
مسرور و شادمان باشیم توئی دهنده و بخشنده و
توانا . ع ع

هُوالله

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این
بندگان را به راز خویش دمساز نما و از آواز
هاتف ملاً اعلی مستمع فرما بر صراط عهد و
پیمانیت ثابت قدم کن و به ذکر جمال مبارکت
همدم نما از جام احدیّت بنوشان و از شهد

هُوَاللَّهُ

ای خدای پر عطای ذوالمنن
واقف جان و دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی

مطلع برسوز و حرمانم توئی

هر دلی پیوست با ذکرت دمی

جز غم تو می نجوید محرمی

خون شود آن دل که بریان تو نیست

کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تار ای قدیر

یاد تو در دل چو مصباح منیر

از عنایات به دل روحی بدم

تا عدم گردد ز لطف تو قدم

در لیاقت منگرو در قدرها

عنایت بچشان و به فضل عظیم جمال قدیمت
فائز کن این بنده درگاهت را به بارگاه احدیتت
راه ده و این امیدوار رحمت را نومید مگردان و
بر پیمان و ایمان محکم و استوار نما . ع ع

هُوَاللَّهُ

إِلَهِي إِلَهِي أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ وَحْدَ
نَفُوسِ اصْدِقَائِكَ وَ اجْعَلْهُمْ مَتَّحِدِينَ وَ مَتَّفِقِينَ
فِي جَمِيعِ الشُّؤْنِ وَ اجْمَعْهُمْ عَلَيَّ مَعِينِ
رَحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَفِي ظِلِّ رَايَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَ احْشُرْهُمْ تَحْتَ لَوَاءِ الْوَحْدَةِ
الْإِنْسَانِيَّةِ وَ احْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ عَنِ كُلِّ
بَلِيَّةٍ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُهَيِّمُ الْكَرِيمُ
الرَّحِيمُ . عَبْدُ الْبِهَاءِ عَبَّاسُ